

คู่มือ

การเรียนรู้การสอน

เรื่อง

การใช้รถใช้ถนน อย่างถูกต้องปลอดภัย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โครงการรณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเพื่อความปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน
ของกระทรวงศึกษาธิการ

Traffic Safety Education for Children and Youth Program
by Ministry of Education

คู่มือ
การเรียนรู้การสอน
เรื่อง
การใช้รถใช้ถนน
อย่างถูกต้องปลอดภัย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โครงการรณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเพื่อความปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน
ของกระทรวงศึกษาธิการ
Traffic Safety Education for Children and Youth Program
by Ministry of Education

คู่มือการเรียนรู้การสอน เรื่อง การใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

© สงวนลิขสิทธิ์ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์เผยแพร่ในสถานศึกษา ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546

จำนวน 40,000 เล่ม

ISBN 974-269-4044

ข้อมูลบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงศึกษาธิการ.

คู่มือการเรียนรู้การสอน เรื่อง การใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.- กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ,
2546. 67 หน้า.

1. จราจร 2. ความปลอดภัยในท้องถนน

I ชื่อเรื่อง

363.125

ISBN 974-269-4044

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำคู่มือการเรียนการสอน เรื่อง การใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน ระดับประถมศึกษา และรณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจร กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2546

(นายอรรุณ จันทวานิช)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

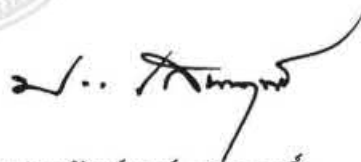
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การเกิดอุบัติเหตุจากการจราจร เป็นปัญหาเร่งด่วนที่จำเป็นต้องได้รับการป้องกันและแก้ไข เพราะเป็นสาเหตุที่ทำให้คนไทยเสียชีวิตเป็นอันดับสองรองจากโรคหัวใจ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักในปัญหาดังกล่าวมาโดยตลอด และเห็นว่าการให้ความรู้ความเข้าใจการปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนการฝึกทักษะด้านการจราจรที่ถูกต้องจะช่วยป้องกัน และลดปัญหาดังกล่าวได้ จึงได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุจากการเดินทางหรือ การจราจรทุกระดับชั้น และได้ดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชน มาตั้งแต่ พ.ศ. 2536 จนถึงปัจจุบัน ในปี พ.ศ. 2543-2546 ได้จัดจ้างที่ปรึกษาจากประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยบนท้องถนนมาจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อ เผยแพร่ในสถานศึกษา

หนังสือคู่มือการเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 เป็นส่วนหนึ่งของสื่อการเรียนการสอนตามโครงการดังกล่าว ซึ่งจัดทำสำหรับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-6 จำนวน 6 เล่ม และระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 เล่ม โดยมุ่งหวังจะให้ครูและนักเรียน ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้การใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย และสามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้

กรมวิชาการหวังว่า หนังสือเล่มนี้จะอำนวยประโยชน์แก่ครูและนักเรียนในการเรียนรู้ เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยได้เป็นอย่างดี กรมวิชาการขอขอบคุณผู้มีส่วน เกี่ยวข้องไว้ ณ ที่นี้

(นายประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์)

อธิบดีกรมวิชาการ

21 มีนาคม 2546

บทนำ

สืบเนื่องจาก กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินกิจกรรมโครงการณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชนของกระทรวงศึกษาธิการ มาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2536 และในปีพุทธศักราช 2543-2544 รัฐบาลโดยกระทรวงคมนาคมได้จัดสรรเงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเซีย (Asian Development Bank) ให้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแผนงาน/โครงการเพื่อการเรียนการสอนและบุคลากรของโครงการให้มีความเป็นมาตรฐานสากลเทียบเท่านานาชาติอารยประเทศมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดจ้างที่ปรึกษาจากประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยบนท้องถนน คือบริษัท ARRB Transport Research Ltd. ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การดูแลของรัฐบาลออสเตรเลีย โดยมี Mr. Robert Klein เป็นหัวหน้าคณะที่ปรึกษาโครงการ จากการพัฒนาโครงการใช้ระยะเวลาทั้งหมด 10 เดือนนั้น คณะที่ปรึกษาได้ดำเนินการศึกษาวิจัย ออกแบบ ทดลอง และจัดทำสื่อการเรียนการสอนการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องและปลอดภัยให้เด็กและเยาวชน ในระดับประถมศึกษา จำนวน 6 เล่ม ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 เล่ม แผ่นภาพประกอบการใช้คู่มือและคู่มือแนะนำการจัดกิจกรรมเสริม เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรต้นแบบที่เป็นเจ้าหน้าที่ ครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าคู่มือการเรียนการสอนนี้ จะเป็นประโยชน์กับเด็กและเยาวชน สถานศึกษา และกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องจึงได้เสนอให้กรมวิชาการนำไปใช้ประกอบหลักสูตรการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยตามความเหมาะสมต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ

คำปรารภ

จากคณะที่ปรึกษา

คณะกรรมการศึกษาวิจัยทางถนนและการจราจรขนส่งประเทศออสเตรเลีย (บริษัท ARRB Transport Research Ltd.) และคณะที่ปรึกษาประเทศไทยรวมถึงทีมงานทุกคนขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือและความช่วยเหลือที่ได้รับจากบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ผู้ซึ่งให้ความอนุเคราะห์จนโครงการประสบความสำเร็จด้วยดีในระหว่างที่มีการดำเนินโครงการ ทางที่ปรึกษาได้ทดลองใช้แบบจำลองการเรียนการสอน เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย สื่อการเรียนการสอน สื่อการจัดฝึกอบรมและประเมินความพร้อมเพื่อนำไปใช้ในระบบการศึกษาไทยต่อไป สื่อการเรียนการสอนต่างๆ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นผู้ใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยมากยิ่งขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาอัตราการเสียชีวิตของนักเรียนจากอุบัติเหตุทางถนนที่เพิ่มขึ้น

มีสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 114 แห่งจากจังหวัดน่าน 16 จังหวัดซึ่งชี้ให้เห็นว่าระบบการศึกษาของไทยประกอบด้วยความร่วมมือกันของผู้ปกครอง หน่วยงานรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องจะสามารถพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนด้านการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยที่ดีและเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้อัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนลดลง

การดำเนินงานตลอดระยะเวลา 10 เดือนที่ผ่านมาของคณะที่ปรึกษาได้รับความร่วมมือเป็นอันดีจากทุกหน่วยงานดังนี้

ศึกษานำร่องทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 114 แห่งใน 16 จังหวัดน่าน และกรุงเทพมหานคร
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทั้ง 16 จังหวัด และส่วนกลางกรุงเทพมหานคร
หัวหน้ากลุ่มงานกีฬาพลานามัยและกิจการพิเศษของจังหวัดน่านทั้ง 16 จังหวัด
สารวัตรจราจร และคณะเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรทั้ง 16 จังหวัดน่าน และสถานีตำรวจนครบาลที่
สถานศึกษาตั้งอยู่ของกรุงเทพมหานคร
กระทรวงคมนาคม และโครงการ SweRoad
กรมการขนส่งทางบก
กรมทางหลวง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
กระทรวงสาธารณสุข
โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น
กระทรวงการคลัง
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank-ADB)
คณะกรรมการอำนวยการและคณะทำงานโครงการณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชนของ
กระทรวงศึกษาธิการทุกท่าน
ภาครัฐและภาคเอกชนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ที่สำคัญอย่างยิ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้ความอนุเคราะห์ ดูแล และให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินโครงการ คือ

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์)

อธิบดีกรมวิชาการ (ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์)

ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่)

ท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณฝ่ายเลขานุการคณะทำงานโครงการฯ สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งนำคณะโดยผู้อำนวยการสำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และข้าพเจ้าขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับความร่วมมือในการประสานงานอย่างดียิ่งทั้งทางด้านการบริหารและด้านวิชาการ ของเจ้าหน้าที่ที่เป็นเลขานุการคณะทำงานโครงการฯ คือ นางสาวอภิญญา บุญจิตย์ และนางสาวพุทธรักษา เรืองอาจ

การให้การศึกษาด้านการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยถือได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะยาว ซึ่งโครงการนี้ได้วางรากฐานที่มั่นคงในการดำเนินงานในอนาคตเพื่อเพิ่มความปลอดภัยและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของเด็กและเยาวชนไทยจากการป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

Robert Klein

The Consultant Team Leader

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทนำ

คำปรารภ

สารบัญ

แบบจำลองการเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย 1

คำชี้แจงการใช้คู่มือการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา 5

ขอบข่ายเนื้อหาและลำดับบทเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 11

บทที่ 1 ถนนที่ปลอดภัย 13

บทที่ 2 วินาทีแห่งชีวิต 21

บทที่ 3 ปีใหม่ทางใหม่ 24

บทที่ 4 ทางแห่งอนาคต 29

บทที่ 5 อ่านให้รู้ ดูให้เป็น เห็นให้คิด 35

บทที่ 6 อดทน อดกลั้น ไม่หวั่นไหว 40

บทที่ 7 ความปลอดภัยคือหัวใจของคุณ 43

ภาคผนวก

ใบความรู้ 51

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 61

รายนามคณะกรรมการอำนวยการและคณะทำงาน 62

รายนามคณะกรรมการบริหารงาน กำกับศึกษา ดูแล ตรวจสอบ และติดตามการดำเนินงานโครงการ 65

รายนามคณะที่ปรึกษา 67

แบบจำลองการเรียนรู้การสอน

เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย

องค์ประกอบหลัก

การเรียนรู้การสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยทั้งในระดับประเทศและระดับสากล จากการศึกษาพบว่าการให้ความรู้แก่เด็กในเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยจะมีประสิทธิภาพสูงสุดถ้าเริ่มต้นการเรียนรู้การสอนตั้งแต่เยาว์วัย อยู่ภายในบริเวณชุมชนของตนเอง เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้จริงภายใต้สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น มีการบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษา ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วม และมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัย

การเดินทางของเด็กส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางจากบ้านไปสถานศึกษา ดังนั้น การจัดการเรียนรู้การสอนที่ดีที่สุดคือ การฝึกฝนการใช้เส้นทางที่ปลอดภัยจากบ้านไปสถานศึกษา โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่มีลักษณะ ดังนี้

เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัย

บรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษา

ให้พ่อแม่และผู้ปกครองได้มีส่วนร่วม

สามารถปฏิบัติได้จริง เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและภายในท้องถิ่น

พัฒนาการของเด็กในแต่ละวัย

เมื่อเด็กเติบโตขึ้นตามวัย เด็กควรได้รับโอกาสและประสบการณ์ที่จำเป็นเพื่อการเป็นผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การให้การศึกษาเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย จึงต้องเริ่มตั้งแต่เด็กยังอยู่ในเยาว์วัยและเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในวัยนั้นๆ ประสบการณ์จะช่วยให้เด็กสามารถเข้าใจได้เองเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงอยู่เสมอคือ การเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสประสบการณ์ เนื่องจากความสามารถของเด็กในการนำความรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้อีกสถานการณ์หนึ่งยังมีขีดจำกัด

เด็กมักจะท่องจำกฎหรือบอกประเด็นความปลอดภัยต่างๆ บนท้องถนนได้ แต่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เด็กในช่วงอายุระหว่าง 0 ถึง 10 ปี ส่วนใหญ่ยังไม่มีทักษะและความสามารถทางกายเพียงพอที่จะใช้รถใช้ถนนได้อย่างปลอดภัยตามลำพัง การปลูกฝังพฤติกรรมที่ปลอดภัยจะต้องใช้เวลาในการพัฒนา ต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง รวมทั้งบังคับและย้ำเตือนตลอดเวลา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ซึ่งนำเสนอในลักษณะของแผนภาพเพื่อแสดงขั้นตอนการเรียนรู้ที่สำคัญเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยสำหรับเด็กในแต่ละวัย

การบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษา

ควรมีการจัดการเรียนรู้การสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกระดับชั้นและทุกสถานศึกษาตามระบบการศึกษาของไทย และควรเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาในสถานศึกษาทุกแห่ง

การตัดสินใจว่าวิธีใดดีที่สุดในการจัดการเรียนการสอน เรื่องนี้ควรเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาแต่ละแห่งและครู/อาจารย์ในสถานศึกษานั้นๆ แต่ปัจจัยอื่นๆ เช่น ความสนใจและการฝึกอบรมของครู/อาจารย์ก็จำเป็นต้องนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจด้วย การเรียนการสอนในหัวข้อนี้ไม่จำเป็นว่าจะต้องแยกสอนเป็นอีกหนึ่งรายวิชาเสมอไป แต่สามารถนำมาบูรณาการเข้ากับวิชาอื่นๆ หรือจัดเป็นกิจกรรมเสริมเข้ากับชมรม ชั่วโมงยุวภาษาตลก ลูกเสือ และเนตรนารี และเมื่อมีการเข้าค่ายต่างๆ อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ควรกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาที่มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นวิชาที่สอนเพียงครั้งเดียวแล้วหยุดไป หรือเป็นวิชาที่สอนเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ผลการวิจัยยืนยันว่า การเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อเป็นการเรียนการสอนแบบผสมผสานระหว่างบ้านและสถานศึกษา เด็กจำเป็นที่จะต้องได้รับประสบการณ์ตรงจากสภาพการจราจรที่เป็นจริงควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนและการทำกิจกรรมที่บ้าน เพื่อให้เด็กมีความรู้ พัฒนาทักษะและเจตคติที่จำเป็นในการใช้รถใช้ถนนอย่างมีประสิทธิภาพปลอดภัย

ผู้ปกครองคือตัวแปรสำคัญในการเรียนรู้ของเด็กเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ความร่วมมือของผู้ปกครองจะช่วยให้โครงการต่างๆ ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ด้วยการให้การสนับสนุน เป็นตัวอย่างที่ดี และมีพฤติกรรมที่ปลอดภัย เช่น การให้การดูแลอย่างใกล้ชิด สถานศึกษาควรพิจารณาจัดตั้งกลุ่มผู้ปกครองที่สามารถร่วมทำกิจกรรมที่สถานศึกษา เพื่อช่วยครู/อาจารย์นำเด็กออกฝึกภาคปฏิบัตินอกสถานที่

กิจกรรมภาคปฏิบัติในชุมชน

จากการศึกษาพบว่าบริเวณชุมชนของเด็กเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดในการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย เพราะเป็นสถานที่ที่มีสถานการณ์การใช้รถใช้ถนนที่หลากหลาย (ขึ้นอยู่กับที่ตั้งของสถานศึกษา และที่พักอาศัยของเด็ก) และเป็นທີ່ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องกับการใช้รถใช้ถนนบ่อยครั้งที่สุด และเสี่ยงอันตรายมากที่สุด ดังนั้น สภาพแวดล้อมในท้องถิ่นจึงช่วยพัฒนาทักษะ ความรู้ และพฤติกรรมในสถานการณ์จริงได้อีกด้วย

ตามปกติคนไทยโดยทั่วไปมักจะเดินทางไป-มาทั้งภายในชุมชนและนอกเขตชุมชนของตนอยู่เสมอ ดังนั้นสถานศึกษาไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่ใดควรสอนเด็กเกี่ยวกับการจราจรที่ปลอดภัยให้ครอบคลุมทุกสถานการณ์ นั่นคือสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็ควรสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยของเมืองใหญ่เช่นเดียวกับของท้องถิ่นด้วย

การเรียนการสอนและพฤติกรรมป้องกัน

การเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการจราจร เพื่อที่เด็กจะเป็นผู้ใช้รถใช้ถนนที่มีประสิทธิภาพ และสามารถดูแลรับผิดชอบความปลอดภัยของตนเองได้ (Petit, 1996) การเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย จะเกี่ยวข้องกับ ข้อมูล

ความคิด ทักษะ พฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม และความเชื่อของบุคคลหรือกลุ่มคนที่ใช้รถใช้ถนนในการเดินทางไป-มาอย่างรับผิดชอบและปลอดภัย โดยลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้การสอนจะช่วยให้เด็ก

เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับระบบการจราจรทางถนนและพฤติกรรมป้องกันเพื่อความปลอดภัย

โน้มน้าวให้เกิดแรงกระตุ้นที่จะปฏิบัติตามอย่างปลอดภัยและเกิดเจตคติที่ดีเกี่ยวกับประเด็นความปลอดภัยต่างๆ (หรือมีระเบียบวินัยในเรื่องความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น)

พัฒนาทักษะที่ช่วยให้แต่ละบุคคลสามารถปฏิบัติตามอย่างปลอดภัยเมื่อต้องใช้รถใช้ถนนได้

พฤติกรรมป้องกัน คือ กฎที่ผู้ใหญ่กำหนด สิ่งที่ต้องทำก็คือ เชื่อฟังและปฏิบัติตามโดยใช้อุปกรณ์นิรภัยที่มีหรือทำตามกฎข้อบังคับ แบ่งออกได้เป็นมาตรการทางด้านร่างกาย เช่น ต้องสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย และมาตรการทางสังคม เช่น เด็กจะต้องมีผู้ใหญ่ดูแลทุกครั้งเมื่อใช้รถใช้ถนน แม้อาจจะดูเป็นสิ่งที่ธรรมดา แต่พฤติกรรมป้องกันสามารถช่วยลดการเสียชีวิตและบาดเจ็บได้

แบบจำลองการเรียนรู้การสอนนี้ยังมีการเรียนการสอนเรื่อง การใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมป้องกัน เช่น การสวมหมวกนิรภัยในขณะที่ขับขี่รถจักรยานและรถจักรยานยนต์และการคาดเข็มขัดนิรภัยของผู้ใช้รถ เป็นต้น

ผู้ให้การศึกษาเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย

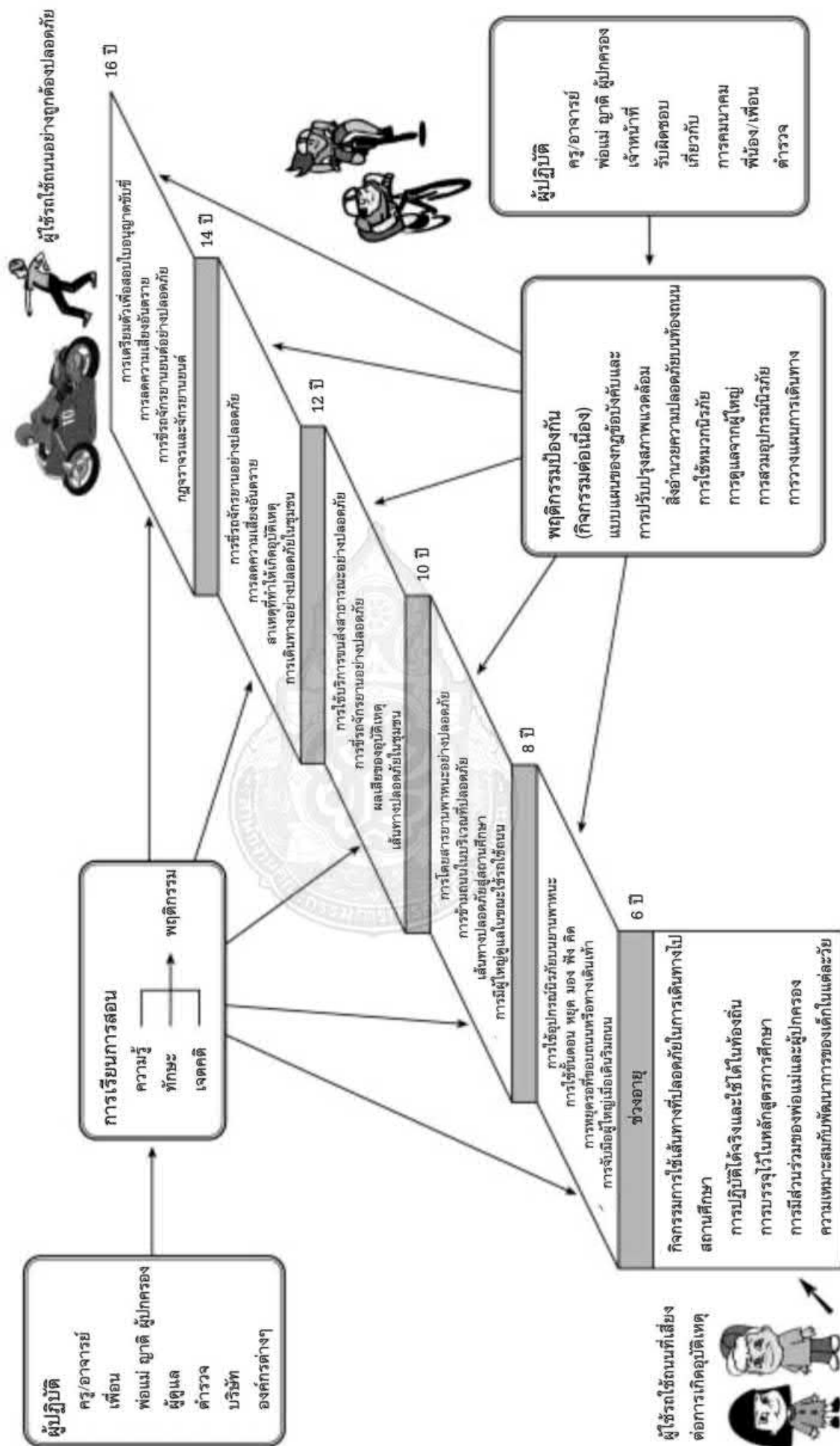
เป็นความรับผิดชอบของชุมชนที่ต้องแน่ใจว่า เด็กได้รับการคุ้มครองในขณะที่ใช้รถใช้ถนน และพวกเขาเป็นผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยและรับผิดชอบ การให้การศึกษาเรื่องการใช้รถใช้ถนนจะมีประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อครู/อาจารย์สามารถทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และบุคคลอื่นที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้เพื่อให้ความรู้แก่เด็กไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องซึ่งกันและกัน บทเรียนที่ครู/อาจารย์สอน จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความสนใจในความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก ในแบบจำลองการเรียนรู้การสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยนี้ บุคลากรและองค์กรต่างๆ จะเป็นที่รู้จักในฐานะ “ผู้ถ่ายทอด” สถานศึกษาจึงควรเปิดโอกาสให้บุคลากรและองค์กรเหล่านั้นได้มีส่วนช่วยและสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเท่าที่เป็นไปได้

เอกสารอ้างอิง

Petit, F. (1996). Children's competence as road users: The relevance of child development theory and research. Road and Traffic Authority, Road Safety and Traffic Management Directorate, Research Note RN 7/9

แผนภาพ : แบบจำลองการเรียนรู้การสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย

คำชี้แจง

การใช้คู่มือการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา

คู่มือการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ได้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้สถานศึกษาสามารถวางแผน พัฒนาและจัดการเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนได้อย่างถูกต้องปลอดภัยได้อย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง

จุดประสงค์หลักของการเรียนการสอน

เพื่อเสริมสร้างและอบรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้และจำแนกประเภทของสถานการณ์การใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องและปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยในสถานการณ์นั้น

เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับรู้ถึงข้อจำกัดทางร่างกายและจิตใจของเด็ก เมื่อเขาต้องใช้รถใช้ถนน รวมทั้งให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเมื่อนักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยและพฤติกรรมต่างๆ เช่น การดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เป็นต้น

เพื่อเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่ครูและนักเรียน

เพื่อพัฒนาความรู้ เจตคติ ทักษะ และพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย

ส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วนของการจัดการเรียนการสอน

กิจกรรมปฏิบัติที่สถานศึกษา คือ กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูและนักเรียนปฏิบัติที่สถานศึกษา

กิจกรรมปฏิบัติที่บ้าน คือ กิจกรรมที่นักเรียนและผู้ปกครองปฏิบัติที่บ้าน

เนื้อหาในบทเรียนออกแบบขึ้นเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนได้ตรวจสอบและเข้าใจถึงสภาพการจราจร มีการฝึกปฏิบัติในเรื่องพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย และเรียนรู้เกี่ยวกับกฎข้อบังคับต่างๆ จุดมุ่งหมายอีกประการก็คือ เพื่อสอนให้นักเรียนรู้จักพิจารณาการกระทำของตนเองและผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และเมื่อเขาเติบโตไปจะได้มีความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของตนเองมากยิ่งขึ้น

ลำดับการเรียนการสอนในบทเรียน

ลำดับการเรียนการสอนในบทเรียนพัฒนาขึ้นจากแบบจำลองการเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย และจากหลักสูตรการศึกษาฉบับปัจจุบัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาฉบับใหม่ บทเรียนออกแบบขึ้นในลักษณะที่นักเรียนสามารถทบทวนความเข้าใจ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์มากขึ้น ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนและขอแนะนำให้มีการจัดการเรียนการสอนไปตามลำดับของบทเรียนที่กำหนด

บทเรียนจะประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ การเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมปฏิบัติที่สถานศึกษา และกิจกรรมปฏิบัติที่บ้าน ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวางแผนการสอนล่วงหน้าเพื่อพิจารณาจัดการเรียนการสอนให้ต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพของท้องถิ่น เช่น ข้อจำกัดด้านเวลา สภาพแวดล้อม และความช่วยเหลืออื่นๆ ที่จะให้แก่แก่นักเรียนได้ ดังนั้น ควรมีแผนการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานศึกษาในแต่ละท้องถิ่น

โครงสร้างบทเรียน

บทเรียนแต่ละบทเสนอสาระของบทเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยๆ เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจและช่วยให้ครูผู้สอนทราบถึงโครงสร้างและเนื้อหาของบทเรียน ในแต่ละบทเรียนจะประกอบด้วยหัวข้อย่อยดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับความปลอดภัย :

เป็นข้อมูลความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนบทนี้ ซึ่งปรากฏอยู่ในตอนต้นของข้อมูลสำหรับครูและ
ผู้ปกครอง

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

ขอบข่ายของเนื้อหาและสิ่งที่นักเรียนควรทราบ

จุดประสงค์นำทาง :

สิ่งที่คาดว่านักเรียนจะได้รับจากบทเรียนเพื่อให้สามารถปฏิบัติหรือเรียนรู้ตามที่กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้

การเตรียมการสอน :

สิ่งที่ครูผู้สอนต้องจัดเตรียมหรือทำก่อนที่จะเริ่มบทเรียน

สาระสำคัญของการสอน :

เนื้อหา และการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน :

เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนจะใช้สอนเพื่อให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสร้างเสริมประสบการณ์ ฝึกฝน พัฒนา
ทักษะ และความรู้จากสถานการณ์จริง

กิจกรรมเสริม :

เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมที่ครูผู้สอนจะใช้เพื่อขยายขอบข่ายและพัฒนาการเรียนการสอนและให้นักเรียนได้เพิ่มพูน
ประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ผ่านสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สาระการเรียนรู้ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
ศิลปะ และ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งได้นำเสนอการเชื่อมโยงบทเรียนเข้ากับกลุ่มประสบการณ์ หรือกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามหลักสูตรการศึกษาไว้ ในขอบข่ายของเนื้อหาและลำดับบทเรียน

กิจกรรมปฏิบัติที่สถานศึกษา

กิจกรรมที่กำหนดขึ้นนั้นส่งเสริมให้นักเรียน ทำกิจกรรมสำรวจได้อย่างกว้างขวาง ขณะเดียวกันครูผู้สอน
ก็สามารถใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนไปพร้อมๆ กัน และครูผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ได้ตาม
ความต้องการ

ลำดับการเรียนการสอนในบทเรียน จัดทำขึ้นโดยเน้นเนื้อหาหลัก 2 เรื่อง คือ

การเดินเท้าอย่างปลอดภัย (พัฒนาทักษะการเดินเท้าอย่างปลอดภัย รวมทั้งเจตคติและความรู้)

การเดินทางอย่างปลอดภัย (ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการเดินทางอย่างปลอดภัยในสถานการณ์ต่างๆ
รวมทั้งการขับขีรถจักรยานหรือจักรยานยนต์ การเป็นคนโดยสาร และการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ)

กิจกรรมปฏิบัติที่บ้าน

กิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนนำไปปฏิบัติที่บ้านเป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการให้ความรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยแก่บุตรหลาน และต้องการให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ที่บ้านและสถานศึกษา

ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ควรมีบทบาทในการสอนนักเรียนให้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนและช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยในอนาคต การร่วมมือกันของผู้ปกครองและครูผู้สอนถือเป็นความร่วมมือที่ดีที่จะช่วยแก้ไขจุดอ่อนของการเรียนรู้ กล่าวคือผู้ปกครองมีความห่วงใยต่อบุตรหลาน แต่อาจไม่มีความรู้เกี่ยวกับการฝึกฝนเรื่องความปลอดภัย และไม่ทราบพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ที่เด็กในแต่ละวัยสามารถทำได้ ในทางกลับกันทางสถานศึกษาและครูผู้สอนอาจไม่มีเวลาพอที่จะสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์และจากสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียน ดังนั้น ความร่วมมือกันจะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติเป็นไปอย่างสมบูรณ์

องค์ประกอบของกิจกรรม

คำอธิบายจุดประสงค์ของกิจกรรมซึ่งระบุไว้ในส่วนหน้าของกิจกรรมปฏิบัติที่บ้าน เพื่อชี้แจงให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงประเด็นความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน ความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เด็กในแต่ละวัยนั้นควรปฏิบัติได้ และคำแนะนำในการดำเนินกิจกรรม

ใช้แบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรม (ใบความรู้ 8) ที่มอบหมายให้นักเรียนทำที่บ้าน เพื่อให้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน และเป็นการตรวจสอบพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย โดยนักเรียนอาจจัดทำเป็นแฟ้มเพื่อรวบรวมผลงานจากการทำกิจกรรมที่สถานศึกษาและที่บ้าน ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนและผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลสะดวกยิ่งขึ้น

ครูผู้สอนควรส่งจดหมายชี้แจงผู้ปกครอง (ใบความรู้ที่ 9) ก่อนที่จะมอบหมายกิจกรรมให้นักเรียนไปทำที่บ้าน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ

ผู้บริหารสถานศึกษาควรเชิญผู้ปกครองมาประชุม เพื่ออธิบายให้ทราบถึงแผนการสอน และบทบาทของผู้ปกครอง ความคาดหวังของสถานศึกษา รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้สอบถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจอันดี

วิธีใช้คู่มือการเรียนการสอน

เพื่อให้การใช้คู่มือการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาคู่มือการเรียนการสอนสำหรับตลอดหนึ่งปีการศึกษา ก่อนเพื่อให้คุ้นเคยกับขอบข่ายและเป้าหมายของเนื้อหา

2. ทำความเข้าใจกับประเด็นความปลอดภัย
3. วางแผนการใช้คู่มือการเรียนการสอน โดยต้องคำนึงว่า ควรจัดการเรียนการสอนเรื่องใดในช่วงเวลาใด จะให้เวลานักเรียนในการทำกิจกรรมที่บ้านนานเท่าไร เพื่อนักเรียนจะสามารถทำได้เสร็จตามที่กำหนด
4. ทำสำเนาแบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมที่บ้าน (ใบความรู้ 8) และสำเนาจดหมายชี้แจงผู้ปกครอง (ใบความรู้ 9) สำหรับนักเรียนทุกคน
5. กำหนดวิธีการติดต่อสื่อสารระหว่างครูผู้สอนและผู้ปกครองของนักเรียนแต่ละคนเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมที่บ้านสำเร็จลุล่วงด้วยดี เช่น อาจจัดประชุมผู้ปกครองขึ้น เป็นต้น
6. ดำเนินการตามคู่มือการเรียนการสอน
7. ประเมินผลการเรียนของนักเรียน

การปฏิบัติกิจกรรมภายนอกโรงเรียน

เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้องให้นักเรียนได้มีโอกาสเดินสำรวจสภาพการจราจรจริง ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่อื่นๆ ของสถานศึกษา และเจ้าหน้าที่ตำรวจในการให้การดูแลความปลอดภัยแก่นักเรียน ครูผู้สอนควรปรึกษากับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ที่ถูกต้อง ผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมควรได้รับทราบข้อมูลต่างๆ ล่วงหน้า เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ปกครองมีความเข้าใจถึงบทบาทของตน และมีความรู้เกี่ยวกับทักษะความปลอดภัย ซึ่งเป็นสาระสำคัญของกิจกรรม

กิจกรรมเสริมในสถานศึกษา

กิจกรรมเสริมมีความสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมเสริมยังช่วยให้เด็กมีประสบการณ์ตรงและพฤติกรรมป้องกันที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ผู้ปกครองและสถานศึกษา กิจกรรมเสริมสามารถจัดขึ้นได้หลายลักษณะ ซึ่งกิจกรรมเสริมในสถานศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้นได้แก่ โครงการเส้นทางปลอดภัยสู่สถานศึกษา กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมของเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางไป-กลับจากสถานศึกษาของนักเรียน ซึ่งจะช่วยลดอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เดินทางมาสถานศึกษาได้ การดำเนินกิจกรรมนี้จะประสบความสำเร็จได้ก็ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ คือ สถานศึกษา หน่วยงานด้านการจัดการจราจร และองค์กรบริหารของท้องถิ่น

แผนเน้นกิจกรรมประกอบด้วยการดำเนินงานหลัก 4 ประการ

1. ให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยตามสภาพการณ์ของแต่ละสถานศึกษา
2. ดำเนินการปรับปรุง ออกแบบ และก่อสร้างด้านวิศวกรรมจราจร เกี่ยวกับทางข้ามถนนที่ปลอดภัย การจัดสถานที่รับ-ส่งนักเรียน
3. ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน
4. ออกกฎข้อบังคับของสถานศึกษาเพื่อการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย

เนื่องจากกิจกรรมนี้ต้องอาศัยความร่วมมือและการดำเนินงานจากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ดังนั้นสถานศึกษาที่มีความประสงค์ที่จะดำเนินกิจกรรมนี้ ควรขออนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานให้บรรลุผล

เกม “เดินกลับบ้านอย่างปลอดภัย”

วิธีการเล่นเกม

เกมนี้เป็นเกมที่ใช้เล่นเพื่อทดสอบความรู้ในการเดินเท้า เมื่อนักเรียนเดินทางจากโรงเรียนเพื่อกลับบ้าน ซึ่งนักเรียนจะได้มีโอกาสทบทวนความเข้าใจของตนเองในเรื่องขั้นตอนการข้ามถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปลอดภัย และไม่ปลอดภัยของคนเดินเท้า

ครู/อาจารย์ควรจัดเตรียมอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

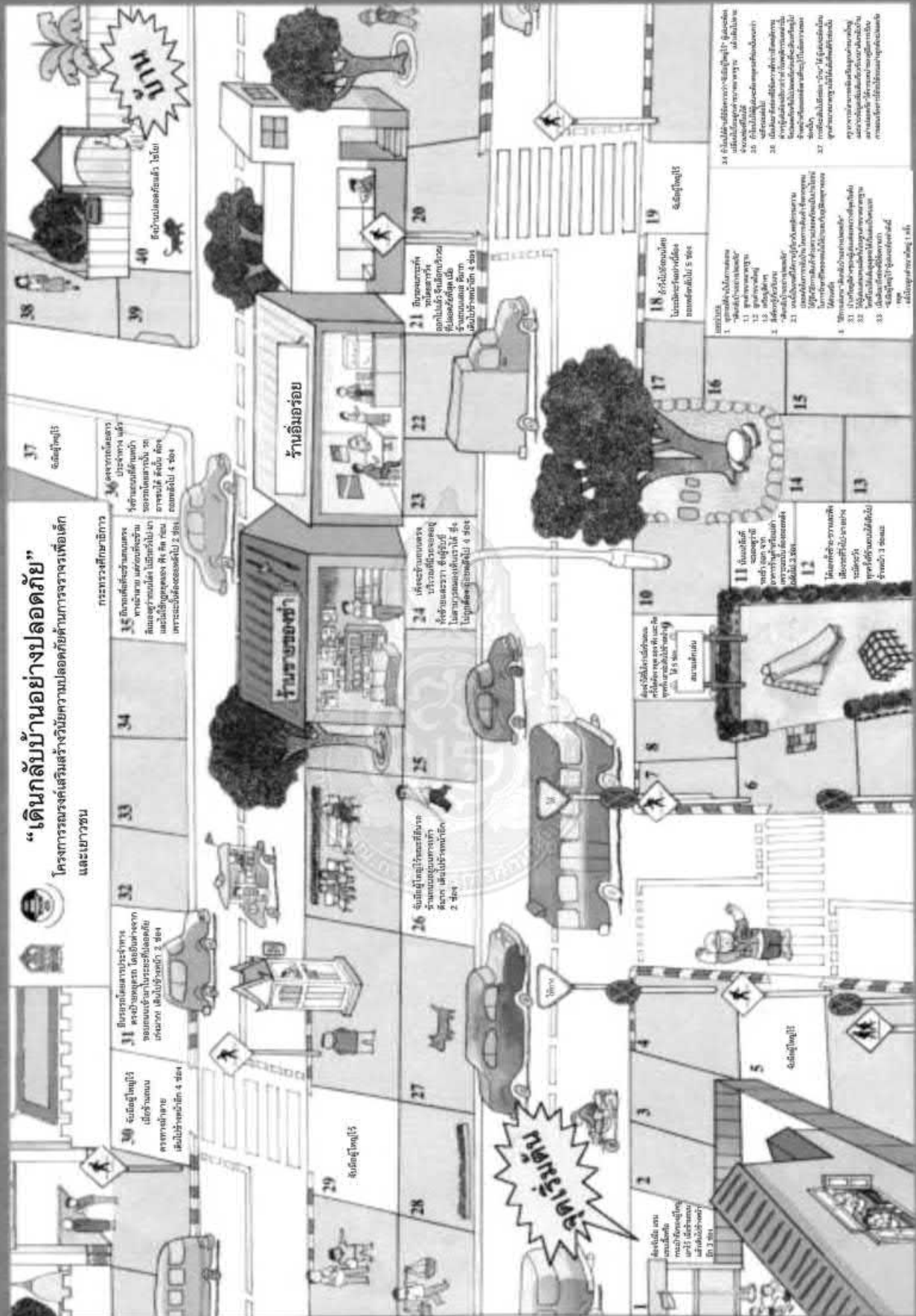
ทำลูกเต๋ารายใหญ่ โดยถ่ายสำเนาจากแบบที่แนบมาด้วย ตัดแบบตามรอยโดยรอบแล้วพับเป็นลูกเต๋า
เหรียญสีต่างๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคน
ลูกเต๋ารายขนาดมาตรฐานสำหรับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

การเล่นเกมนั้นจะเริ่มต้นโดยให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งในแต่ละกลุ่มโยนลูกเต๋ารายขนาดมาตรฐาน แล้วเดินเหรียญไปที่หมายเลขตามจำนวนแต้มของลูกเต๋า เมื่อนักเรียนเดินเหรียญมาหยุดอยู่ที่ช่อง “จับมือผู้ใหญ่ไว้” ให้นักเรียนโยนลูกเต๋ารายขนาดใหญ่ที่ทำตามแบบไว้ ถ้านักเรียนโยนได้ด้านที่เขียนว่า “รอก่อนนะ” ให้นักเรียนรออยู่ที่ช่องเดิมจนกว่าจะถึงรอบต่อไป แต่ถ้าได้ด้านที่เขียนว่า “จับมือผู้ใหญ่ไว้” นักเรียนจะได้โยนลูกเต๋ารายขนาดมาตรฐานอีกครั้ง แล้วเดินเหรียญไปตามจำนวนแต้มที่ได้

เมื่อนักเรียนเดินเหรียญมาหยุดอยู่ที่ช่องสีแดงหรือสีเขียว นักเรียนต้องปฏิบัติดังนี้

อธิบายว่าทำไมพฤติกรรมตามข้อความในช่องดังกล่าวจึงปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย
เสร็จแล้วให้เดินเหรียญไปข้างหน้า หรือถอยหลังตามที่บอกไว้ในข้อความนั้น
นักเรียนที่เดินเหรียญไปถึง “บ้าน” เป็นคนแรกถือว่าเป็นผู้ชนะ

#

เนื้อหาหลัก	จุดประสงค์	ลำดับของบทเรียน	บูรณาการหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533	บูรณาการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
	2. ระบุความหมายของข้อความเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนที่มีผลต่อความปลอดภัยของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต 3. ประเมินประสิทธิภาพของข้อความเหล่านั้นที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	แผนภาพประกอบ การเรียนการสอน 1 ถึง 16 ใบกิจกรรมที่บ้าน 4		คณิตศาสตร์
	1. เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลที่มีผลต่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนของตนเองและชุมชน โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้ยานพาหนะร่วมกับผู้อื่น 2. เข้าใจถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการยอมทำตามแรงยั่วยุหรือแรงกดดันของเพื่อน 3. พัฒนาและฝึกฝนวิธีการเพื่อรับมือกับแรงกดดันจากเพื่อนได้	6. อดทน อดกลั้น ไม่หวั่นไหว ใบงาน 6 แผนภาพประกอบ การเรียนการสอน 8 และ 9 ใบความรู้ 1	กลุ่มประสบการณ์ สปช.	กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม
ภาพสะท้อนของความปลอดภัย	1. สรุปพฤติกรรมที่จำเป็นต้องมีการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย 2. ระบุนิทรรศการที่นักเรียนต้องใช้ในการข้ามถนนและทางรถไฟอย่างปลอดภัย 3. เข้าใจถึงความจำเป็นในการเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายจราจร 4. เข้าใจถึงความจำเป็นในการใช้อุปกรณ์นิรภัยต่างๆ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับตนเอง 5. เข้าใจถึงความจำเป็นในการดูแลรักษาอุปกรณ์นิรภัยให้อยู่ในสภาพดีและสามารถใช้งานได้ 6. ระบุพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการโดยสารยานพาหนะ	7. ความปลอดภัย คือ หัวใจของคุณ ใบงาน แผนภาพประกอบ การเรียนการสอน 1 ถึง 16 ใบกิจกรรมที่บ้าน 5	กลุ่มประสบการณ์ สปช.	กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม

สปช. ย่อมาจาก กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

สสน. ย่อมาจาก กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

บทที่ 1 : ถนนที่ปลอดภัย

ประเด็นความปลอดภัย

1. จากข้อมูลสถิติอุบัติเหตุพบว่า เด็กส่วนใหญ่จะถูกรถชนในบริเวณที่เขาคุ้นเคย เช่น ละครวงบ้านหรือ ขณะเดินทางไปสถานศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเดินกลับจากจากสถานศึกษา
2. ผลจากการวิจัยยืนยันว่าเมื่อเด็กเดินรวมกันเป็นกลุ่ม เด็กมักจะทำตามสิ่งที่เพื่อนทำ และมีความระมัดระวังในการข้ามถนนน้อยกว่าเมื่อต้องข้ามถนนคนเดียว
3. เด็กจะมีโอกาสเสี่ยงต่ออันตรายมากเมื่อข้ามถนนในบริเวณที่มีรถจอดอยู่ และช่วงกึ่งกลางถนนวิธีที่จะลดอันตรายคือการใช้ทางข้ามที่มีเครื่องหมายความปลอดภัยสำหรับ คนเดินเท้า และเด็กจะต้องข้ามถนนบริเวณทางข้ามที่กฎหมายกำหนดทุกครั้ง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการข้ามถนนอย่างถูกต้อง ด้วยการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของเด็กที่อายุน้อยกว่าให้ข้ามถนนอย่างปลอดภัยได้

จุดประสงค์นำทาง

1. อธิบายขั้นตอนการข้ามถนนทุกขั้นตอนอย่างถูกต้องได้
2. ประเมินพฤติกรรมการเดินเท้าของตนเองและผู้อื่นได้

การเตรียมการสอน

1. จัดนักเรียนชั้นที่อายุน้อยกว่า (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือ 2) เข้าร่วมทำกิจกรรมในบทเรียนโดยให้นักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งในการทำกิจกรรมในวันที่ 1

และอีกครั้งหนึ่งในวันที่ 2

2. ครูผู้สอนอธิบายบทบาทของผู้ช่วยสอนในการทำกิจกรรม
3. เลือกสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการสังเกต เช่น บริเวณทางข้ามที่มีสัญญาณไฟคนข้าม ถนนใกล้เคียงที่มีการจราจรไม่คับคั่ง หรือทางข้ามหน้าสถานศึกษา
4. ทำสำเนา ใบงาน 1 : ตรวจสอบขั้นตอนการข้ามถนน และใบกิจกรรมที่บ้าน 1 : ความรับผิดชอบของคนเดินเท้า สำหรับนักเรียนทุกคน
5. แจกกระดานรองเขียนและปากกาให้นักเรียนทุกคน

สาระสำคัญของการสอน

1. เพื่อความปลอดภัยของนักเรียน ครูผู้สอนควรจัด

มีผู้ช่วยสอนจำนวนที่เพียงพอ ซึ่งอาจรวมถึงครูท่านอื่นหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร มาช่วยอำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยแก่นักเรียน เลือกสถานที่ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน

2. สอนขั้นตอนการข้ามถนนใน ใบงาน 1 : ตรวจสอบขั้นตอนการข้ามถนน
3. การทำกิจกรรมการเรียนการสอนอาจแบ่งออกเป็น 2 วัน เพื่อจะได้สามารถจัดการดำเนินงานได้ง่ายและสะดวกขึ้น
4. นักเรียนที่ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์จะคอยสังเกตพฤติกรรมการข้ามถนนของเพื่อนที่คู่กัน โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือ 2 คอยดูแบบอย่างพฤติกรรมการข้ามถนนของเด็กโต

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญ

ของการข้ามถนนอย่างถูกต้อง เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนรุ่นน้อง

2. ให้นักเรียนระบุขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมทั้งให้เหตุผล เขียนขั้นตอนการข้ามถนนลงบนกระดานดำ

3. อธิบาย ใบงาน 1: ตรวจสอบขั้นตอนการข้ามถนน แก่นักเรียน นักเรียนต้องทำ ใบงานตอนที่ 1 ให้เสร็จ ณ สถานที่ฝึกปฏิบัติ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงและทำ ใบงานตอนที่ 2 และ 3 ในชั้นเรียน

4. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนและแบ่งหน้าที่กันเป็นผู้สังเกตการณ์และผู้สาธิตการข้ามถนน

5. แจก ใบงาน 1 แก่นักเรียนที่เป็นผู้สาธิต ให้นักเรียนเขียนชื่อและวันที่ในใบงาน พร้อมทั้งชื่อของเพื่อนซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ ดัดใบงานลงบนกระดานรองเขียนแล้วมอบให้เพื่อนซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์

6.พานักเรียนไปยังสถานที่ปฏิบัติจริง ให้ผู้ช่วยสอนแสดงการข้ามถนนตามขั้นตอนที่ถูกต้องเป็นตัวอย่าง ในขณะที่ครูผู้สอนแสดงการเป็นผู้สังเกตการณ์เป็นตัวอย่าง

7. ให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้สาธิต 2 คน ข้ามถนนพร้อมนักเรียนรุ่นน้องโดยมีเพื่อนซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์คอยสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกลงในใบงาน ให้นักเรียนผลัดกันปฏิบัติจนครบทุกคู่

8. ปฏิบัติกิจกรรมข้ามถนนอีกครั้งในวันที่ 2 โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สลับหน้าที่กันและให้นักเรียนรุ่นน้องอีกครั้งห้องที่เหลือนำมาร่วมกิจกรรม

กิจกรรมเสริม

ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเสริมในชั้นเรียนหลังจากที่นักเรียนฝึกข้ามถนนแล้ว

1. ให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ทำใบงานตอนที่ 2 โดยอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับเพื่อนซึ่งเป็นผู้ข้ามถนน จากนั้นให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้สาธิตการข้ามถนนทำ ใบงานตอนที่ 3

2. ให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันเขียนและนำเสนอรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรมในการข้ามถนนของนักเรียนรุ่นน้องโดยนำเสนอในชั้นเรียนของนักเรียนรุ่นน้อง

3. ชี้แจง ใบกิจกรรมที่บ้าน 1 : ความรับผิดชอบของคนเดินเท้า แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับนักเรียนและกำหนดวันส่ง เมื่อนักเรียนส่ง ใบกิจกรรมที่บ้านแล้วให้อภิปรายเกี่ยวกับวิธีที่ดีที่สุดในการนำเสนอข้อมูลซึ่งแผนภูมิรูปภาพอาจเป็นอีกวิธีหนึ่ง ให้นักเรียนเสนอข้อมูลสถิติต่างๆ แล้วเขียนสรุปเกี่ยวกับข้อมูลนั้น จัดแสดงผลงานของนักเรียนในสถานศึกษา

กิจกรรมต่อเนื่อง

1. นักเรียนในชั้นเรียนสนใจทำกิจกรรมนี้กับนักเรียนรุ่นน้องห้องอื่นๆ

2. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์นี้ลงในจดหมายข่าวของสถานศึกษา

3. ให้นักเรียนเขียนรายงานเกี่ยวกับผลการสังเกตพฤติกรรมในการข้ามถนนอย่างปลอดภัยและจัดพิมพ์เพื่อแจกให้แก่ผู้ปกครอง

ใบงาน 1

ตรวจสอบขั้นตอนการข้ามถนน

ชื่อ.....นามสกุล.....
 เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การสังเกตการณ์

ให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ สังเกตพฤติกรรมของเพื่อนและนักเรียนรุ่นน้อง กาเครื่องหมายถูก () เมื่อเพื่อนและนักเรียนรุ่นน้องมีพฤติกรรมการข้ามถนนตามที่เขียนในตารางข้างล่างนี้

ขั้นตอนการข้ามถนน	การข้ามถนนบริเวณ ทางข้ามสำหรับคนเดินเท้า		การข้ามถนนบริเวณ ที่ไม่มีทางข้าม	
	เพื่อน	รุ่นน้อง	เพื่อน	รุ่นน้อง
1. เลือกข้ามถนนบริเวณที่ปลอดภัย และจุดมีนักเรียนรุ่นน้อง				
2. หยุด ห่างจากขอบถนนประมาณ 1 ก้าว				
3. มอง รอบๆ สังเกตยานพาหนะที่ผ่าน ไปมาบริเวณนั้น				
4. ฟัง เสียงยานพาหนะที่กำลังแล่นเข้ามา				
5. คิด ว่าปลอดภัยพอที่จะข้ามหรือยังโดย รอจนรถเลี้ยวผ่านไปหรือรถที่จอด อยู่ข้างทางเคลื่อนออกไปแล้ว รอให้ยานพาหนะหยุดให้ข้าม ปฏิบัติตามสัญญาณไฟคนข้าม ระยะเวลาเพียงพอในการข้ามถนน (เด็กโต)				
6. เดินข้ามถนนเป็นเส้นตรงเมื่อเห็นว่า ปลอดภัยแล้ว				
7. มองดูและฟังการจราจรรอบๆ ตัวขณะ เดินข้ามถนน				

ตอนที่ 2 ข้อสังเกต (โดยนักเรียนที่ เป็นผู้สังเกตการณ์)

พฤติกรรมของเพื่อนซึ่งเป็นผู้ข้ามถนนเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

พฤติกรรมในการข้ามถนนของนักเรียนรุ่นน้องชื่อ.....เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

เพื่อนของนักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมข้ามถนนอย่างไร

.....

.....

.....

นักเรียนรุ่นน้องชื่อ.....สามารถปรับปรุงพฤติกรรมการข้ามถนนอย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การประเมินพฤติกรรมของตนเอง (โดยนักเรียนที่ เป็นผู้สังเกตการข้ามถนน)

นักเรียนเห็นด้วยกับข้อสังเกตของเพื่อนซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์หรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเห็นด้วย หรือเหตุใดจึงไม่เห็นด้วย

.....

.....

.....

นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อข้ามถนนกับนักเรียนรุ่นน้อง

.....

.....

.....

นักเรียนคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่นักเรียนต้องปฏิบัติเมื่อต้องข้ามถนนกับเด็กซึ่งอายุน้อยกว่า

.....

.....

.....

ใบกิจกรรมที่บ้าน 1

ความรับผิดชอบของคนเดินเท้า

เด็กได้ทบทวนขั้นตอนการข้ามถนนอย่างปลอดภัย การจะตัดสินใจว่าบุตรหลานของท่านมีความรับผิดชอบเพียงพอที่จะดูแลน้องเมื่อเดินไปและกลับจากสถานศึกษา หรือสถานที่ต่างๆ ในละแวกบ้านได้ เป็นเรื่องที่ตัดสินใจได้ยาก และไม่ควรพิจารณาจากอายุของเด็กเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ท่านจะต้องพิจารณาว่าเด็กมีความสามารถในการใช้รถใช้ถนนของเด็กโดยไม่ต้องมีผู้ใหญ่ดูแลแล้วหรือยัง และสามารถรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของน้องได้ด้วยหรือไม่

ประเด็นความปลอดภัย

พัฒนาการทางไหวพริบ ความสามารถในการมองเชิงมิติ การมองรอบทิศทางและการฟัง จะเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 10 ถึง 12 ปี ซึ่งหมายความว่าเด็กอาจยังอยู่ในระยะของการพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจว่าเวลาเพียงพอในการข้ามถนนให้ปลอดภัยหรือไม่ และอาจจะยังไม่สามารถบอกทิศทางของการจราจรจากเสียงที่ได้ยินได้อย่างแม่นยำ หรือไม่สามารถรับรู้ว่ามียานพาหนะกำลังวิ่งมาทางด้านข้างของตนได้อย่างเต็มที่

ท่านจะช่วยได้อย่างไร

1. ท่านเคยสอนเด็กให้ข้ามถนนโดยใช้ขั้นตอนที่ถูกต้องปลอดภัยหรือไม่

- 1.1 จับมือผู้ใหญ่ไว้ (สำหรับเด็กเล็ก)
- 1.2 เลือกบริเวณที่ปลอดภัยเพื่อจะข้าม โดยเป็นบริเวณที่ท่านสามารถมองเห็นการจราจรได้ชัดเจนทุกทิศทาง และเป็นบริเวณที่คนขับรถสามารถมองเห็นท่านได้เช่นกัน
- 1.3 “หยุด” ยืนบนทางเท้าโดยห่างจากขอบถนนหรือไหล่ทาง (กรณีที่ไม่มีทางเท้า) ประมาณ 1 ก้าว
- 1.4 “มอง” ไปให้ทั่วทุกทิศทาง เพื่อให้เห็นสภาพการจราจร

1.5 “ฟัง” ให้ทั่วทุกทิศทาง เพื่อรับรู้สภาพการจราจร

1.6 “คิด” ถึงความปลอดภัยในการข้ามถนน ข้ามถนนเมื่อถนนว่าง หรือเมื่อยานพาหนะหยุดสนิท

1.7 “เดิน” ข้ามถนนเป็นเส้นตรง คอยมองและฟังเสียงรถขณะเดินข้ามถนนด้วย

2. ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็กในการข้ามถนนหรือยัง โดยการปฏิบัติตามขั้นตอนการข้ามถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยทุกครั้ง และใช้ทางข้ามที่กำหนดหรือทางข้ามที่มีเครื่องหมายความปลอดภัย เช่น ทางม้าลาย หรือสะพานลอยเสมอ ถึงแม้จะต้องเดินไกลกว่าปกติหรือไม่

3. ท่านเคยสังเกตว่าเด็กมีทักษะในการเดินทางมากน้อยเพียงใดหรือไม่

4. เมื่อท่านเดินไปกับเด็ก ท่านเคยให้โอกาสเขาได้แสดงความรับผิดชอบมากขึ้นในการตัดสินใจเวลาที่จะข้ามถนนหรือไม่

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

1. ให้ผู้ปกครองตอบคำถามในแบบทดสอบความรู้ แล้วตรวจคำตอบได้จาก ใบกิจกรรมที่บ้าน 1

2. อ่าน ใบกิจกรรมที่บ้าน 1 พร้อมกับเด็ก หรือกันว่าจะเลือกสัมภาษณ์ใครบ้าง

แบบทดสอบความรู้

1. ท่านคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุ 3 อันดับแรกที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ และทำให้เด็กเสียชีวิตมากที่สุดในประเทศไทย

ยาพิษ	จมน้ำ
ล้าลึก/หายใจไม่ออก	ไฟไหม้
ตกจากที่สูง	การโดยสาร
	ยานพาหนะ
การเดินเท้า	การขี่รถจักรยาน

2. ผู้ปกครองมักประเมินความสามารถในการใช้รถใช้ถนนของเด็กสูงเกินไป (วงกลมรอบคำตอบ)

ถูก ผิด

3. ท่านคิดว่าเด็กๆ มีความสามารถและมีทักษะเพียงพอที่จะข้ามถนนได้ด้วยตัวเองเมื่ออายุ ปี

4. ท่านคิดว่าเด็กๆ เสียชีวิตจากการโดยสารยานพาหนะหรือจากการเดินเท้าสูงกว่ากัน.....

5. เด็กอายุระหว่าง 5-14 ปี ที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุในแต่ละปี ประมาณร้อยละ 5 เกิดขึ้นกับเด็กที่เป็นคนเดินเท้า ข้อความนี้ถูกหรือผิด (วงกลมรอบคำตอบ)

ถูก ผิด

กิจกรรม : ทบทวนการเป็นผู้เดินเท้าที่ปลอดภัย
 เวลาที่ใช้ : 1 ชม. 30 นาที
 วัสดุที่ใช้ : ใบกิจกรรมที่บ้าน 1
 แผ่นรองเขียนและดินสอ
 วันที่ส่งคืน :

ใบกิจกรรมที่บ้าน 1

ความรับผิดชอบของคนเดินเท้า

ชื่อ.....นามสกุล.....
 เลขที่.....ชั้น.....
 วันที่ส่ง.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนสัมภาษณ์เด็กอายุระหว่าง 5-8 ปี 1 คน วัยรุ่น 1 คน และ ผู้ใหญ่ 1 คน โดยให้แต่ละคนบอกขั้นตอนการข้ามถนนเรียงตามลำดับก่อนหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่พวกเขาคำนึงถึงและปฏิบัติเมื่อข้ามถนนทำเครื่องหมาย () ลงในช่องที่ตรงกับคำตอบ (บางคนอาจบอกไม่ครบทุกขั้นตอน)

ขั้นตอน	เด็ก	วัยรุ่น	ผู้ใหญ่
1. เลือกข้ามถนนตรงบริเวณที่ปลอดภัย			
2. หยุดห่างจากขอบถนนประมาณ 1 ก้าว			
3. มองรอบๆ เพื่อสังเกตยานพาหนะที่ผ่านไปมาในบริเวณนั้น			
4. ฟัง เสียงยานพาหนะที่กำลังวิ่งตรงเข้ามา			
5. คิด ปลอดภัยพอที่จะข้ามถนนหรือยัง โดย รถจนรถเลี้ยวผ่านไปแล้วหรือรถที่จอดอยู่ข้างทางเคลื่อนออกไป ระยะเวลาเพียงพอในการข้ามถนน รถจนยานพาหนะบนถนนหยุดให้ข้าม ปฏิบัติตามสัญญาณไฟคนข้าม			
6. เดินข้ามถนนเป็นเส้นตรงเมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้ว			
7. ยังคงมองและฟังการจราจรรอบๆ ตัวขณะเดินข้ามถนน			

เขียนข้อเสนอแนะหรือขั้นตอนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากรายการข้างบนลงในตารางข้างล่างนี้

เด็กชื่อ.....	อายุ.....
ข้อเสนอแนะ / ขั้นตอนอื่นๆ.....	
วัยรุ่นชื่อ.....	อายุ.....
ข้อเสนอแนะ / ขั้นตอนอื่นๆ.....	
ผู้ใหญ่ชื่อ.....	อายุ.....
ข้อเสนอแนะ / ขั้นตอนอื่นๆ.....	

นักเรียนสรุปเนื้อหาสำคัญที่ได้จากการสำรวจ

นักเรียนสรุปเนื้อหาสำคัญที่ได้จากการสำรวจ

เฉลยคำตอบแบบทดสอบความรู้

ข้อ 1. 1- การเดินเท้า 2- การโดยสารยานพาหนะ 3- การขี่รถจักรยาน

ข้อ 2. ถูก

ข้อ 3. ประมาณ 12 ปี

ข้อ 4. การเดินเท้า

ข้อ 5. ถูก

บทที่ 2 :

วินาทีแห่งชีวิต

ประเด็นความปลอดภัย

1. เด็กมักจะตกอยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนได้ง่าย แรงกดดันที่เกิดขึ้นสามารถผลักดันให้เด็กมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่ออันตราย
2. การให้เด็กได้พิจารณาพฤติกรรมเหล่านั้น เห็นผลที่อาจจะเกิดขึ้น และหาวิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตรายในขณะที่ยังคงมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนต่อไป เราสามารถช่วยเด็กให้อยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถพิจารณาและเข้าใจได้ว่า พฤติกรรมที่เสี่ยงอันตรายมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นอย่างไร

จุดประสงค์นำทาง

1. อธิบายผลที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นได้
2. ระบุวิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตรายได้
3. สามารถปฏิบัติตามความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความปลอดภัยของคนเดินเท้า

การเตรียมการสอน

1. ทำสำเนา ใบงาน 2: วินาทีแห่งชีวิต สำหรับนักเรียนแต่ละคู่
2. ทำแผ่นใสของ ใบงาน 2 เพื่อใช้อภิปรายในชั้นเรียน

สาระสำคัญของการสอน

1. อธิบายความหมายของคำว่า “การคาดการณ์” ในความหมายที่เป็นการหาข้อสรุปจาก

หลักฐานที่มีอยู่ และเมื่อมีข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ข้อสรุปนั้นก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2. สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย (ดูจากภาพที่ถ่ายไว้จากบทเรียนก่อนหน้านี้ หรือจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ เช่น วารสาร เป็นต้น)

2.1 ถนนที่เปียก

มีผลต่อระยะทางในการหยุดยานพาหนะ และเป็นไปได้ที่ยานพาหนะจะลื่นไถลไปเมื่อต้องห้ามล้ออย่างกะทันหัน

2.2 ในฤดูหนาวจะมีดเร็วกว่าฤดูอื่น

ทำให้ความสามารถในการมองเห็นสิ่งต่างๆ ของผู้ขับขี่และคนเดินเท้าลดลง

2.3 คนเดินเท้า

การสวมเสื้อผ้าสีมืดจะทำให้ผู้ขับขี่มองเห็นได้ไม่ชัดเจนเท่ากับเมื่อสวมใส่เสื้อผ้าสีสว่างสดใส การเล่นลูกบอลบนทางเท้า ซึ่งลูกบอลอาจกลิ้งไปบนถนนและผู้เล่นวิ่งถลาออกไปเก็บลูกบอล หรือมองเห็นเพื่อนที่อยู่ฝั่งตรงข้ามทำให้ข้ามถนนไปหาโดยมิได้ระวังตัวคาดคะเนระยะเวลาในการข้ามผิดพลาด

2.4 สถานที่

มียานพาหนะจอดอยู่ข้างทาง โดยเฉพาะรถตู้ ซึ่งอาจทำให้ผู้ขับขี่มองไม่เห็นคนเดินเท้าเป็นบริเวณที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับคนเดินเท้าที่อยู่ไกลออกไปแต่ไม่มีคนใช้งาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ถามนักเรียนว่าเคยเกี่ยวข้องหรือเห็นเหตุการณ์ที่ยานพาหนะชนกันหรือไม่ อภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาถึงสถานการณ์ ผู้คน ยานพาหนะที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่เกิดขึ้น ให้นักเรียนใช้เหตุผลพิจารณาถึงสาเหตุของการชน เขียนเป็นรายการบนกระดานดำ

2. จากรายการบนกระดานดำ พิจารณาเชื่อมโยงระหว่างการชนกับพฤติกรรมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยถามว่า “จะเกิดอะไรขึ้น ถ้า.....?” (รถยนต์วิ่งมาด้วยความเร็วที่ช้ากว่าเดิม คนเดินเท้ารอสัญญาณไฟคนข้ามให้เปลี่ยนเป็นสีเขียวก่อนจึงข้ามถนน) เขียนรายการที่ปลอดภัยบนกระดานดำ

3. ฉายแผ่นใส ใบงาน 2 ให้นักเรียนดู แล้วอ่านข้อความของ “เมื่อเวลา 5 โมงเย็น” โดยไม่ต้องอธิบายเพิ่มเติม

4. แจกสำเนาใบงานให้นักเรียนแต่ละคู่เพื่อนำไปอภิปรายว่าเกิดอะไรขึ้น และคิดว่าอะไรเป็นเหตุให้เกิดขึ้น โดยดูจากหลักฐานในภาพ นักเรียนอาจจะระบุได้มากกว่า 1 สาเหตุ ให้นักเรียนบันทึกข้อสรุปที่ได้ลงบนกระดาษอีกแผ่น

5. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นที่ได้ และแก้ไขตามความจำเป็น หลังจากนั้นให้เลือกสถานการณ์ที่คิดว่าน่าจะเป็นไปได้มากที่สุดมารายงานหน้าชั้น

6. ให้แต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนผลงานกัน ซึ่งหลักฐานสนับสนุนการคาดการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เขียนสาเหตุที่คาดว่าจะทำให้เกิดเหตุการณ์นั้นๆ บนกระดานดำ

7. แบ่งกลุ่มตามเดิม ให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ที่คาดคะเนในประเด็นที่ว่า “จะเกิดอะไรขึ้นถ้า.....” กล่าวถึงพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ตึกว่าของเหตุการณ์ “เมื่อเวลา 5 โมงเย็น” แล้วให้นักเรียนเขียนข้อความในย่อหน้าใหม่ ตามพฤติกรรมที่เสนอบนกระดานดำ

8. ให้แต่ละกลุ่มเสนอข้อความที่ปรับปรุงใหม่ต่อชั้นเรียน “เมื่อเวลา 5 โมงเย็น.....” และเขียนรายการพฤติกรรมที่ปลอดภัยบนกระดานดำ

9. ให้นักเรียนเปรียบเทียบรายการสาเหตุของการที่ยานพาหนะชนกันที่ได้คาดการณ์ไว้ในข้อ 1 กับรายการในข้อ 6

10. ใช้สถานการณ์ที่นักเรียนกลุ่มต่างๆ ได้คาดการณ์เป็นประเด็นการอภิปรายเกี่ยวกับผลที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงอันตรายเหล่านั้น ในแง่ของความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

11. อภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของคนเดินเท้า โดยใช้สถานการณ์ “เมื่อเวลา 5 โมงเย็น.....” ที่มีการปรับปรุงแล้ว

กิจกรรมเสริม

1. ให้นักเรียนทำสมุดประจำชั้นเรียนหรือแผ่นชาร์ตแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตราย โดยเริ่มต้นด้วย “ถ้าข้าพเจ้าทำ.....อาจเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจึงควรจะ.....”

2. ทบทวน ประเด็นความปลอดภัยโดยใช้แผ่นภาพประกอบการเรียนการสอน 1-7 ตามความเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

ใบงาน 2

วินาทีแห่งชีวิต

ชื่อ.....นามสกุล.....
 เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความข้างล่าง พร้อมพิจารณาภาพที่เห็น แล้วปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่ง

เมื่อเวลา 5 โมงเย็น มีเหตุการณ์เกิดขึ้นดังภาพ

มีรถคันหนึ่งจอดขวางถนนอยู่ โดยมีกล้องปฐมพยาบาลฉุกเฉินวางอยู่ใกล้กับรถ บุคคลผู้หนึ่งกำลังได้รับการปฐมพยาบาลจากหน่วยบรรเทาสาธารณภัย อีกคนหนึ่งนอนเหยียดยาวบนถนน ร่างกายบางส่วนมีผ้าคลุมไว้ อีกคนหนึ่งกำลังนั่งฟังขอบทางเท้าด้วยใบหน้าซีดเขียว แต่ดูเหมือนจะไม่ได้เป็นอะไรมากนัก มีลูกบาสเกตบอลตกอยู่ใกล้ๆ โดยมีเศษกระจกแตกกระจายเกลื่อนถนนและฝนก็เริ่มตกลงมาอีกครั้ง

บทที่ 3 :

ปีใหม่ - ทางใหม่

ประเด็นความปลอดภัย

1. สำหรับเด็กหลายๆ คน การเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาแห่งใหม่เมื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตามลำพัง ถือเป็นก้าวหนึ่งที่สำคัญของชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่การต้องเดินทางในระยะทางที่ไกลขึ้นและใช้เวลาอยู่บนท้องถนนมากยิ่งขึ้น
2. ครู/อาจารย์ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และเด็ก ควรให้ความร่วมมือและวางแผนร่วมกัน เพื่อให้แน่ใจว่าประเด็นความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนซึ่งเกี่ยวข้องกับการเดินทางโดยลำพัง ได้รับความสนใจและพิจารณา เพื่อเด็กจะสามารถรับมือกับอุบัติเหตุและความปลอดภัยของตนเองมากขึ้นและคล่องตัวขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนได้ทำความเข้าใจกับเส้นทางที่จะต้องใช้ในการเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาแห่งใหม่หรือไปยังป้ายหยุดรถโดยสารประจำทางที่ใกล้ที่สุด

จุดประสงค์นำทาง

1. สำรวจเส้นทางเดินเท้าที่ปลอดภัยในการเดินทางไปยังสถานศึกษาแห่งใหม่ หรือไปยังป้ายหยุดรถโดยสารประจำทางที่ใกล้ที่สุด
2. ระบุประเด็นความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนเมื่อนักเรียนต้องเดินทางโดยลำพัง

การเตรียมการสอน

1. สอบถามนักเรียนว่า นักเรียนคนใดจะเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาบ้าง และที่สถานศึกษาใด
2. ขยายแผนที่ถนนส่วนที่แสดงพื้นที่เมืองหรือชุมชนสำหรับนักเรียนแต่ละกลุ่ม (โดยแบ่งนักเรียน

ออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ต่อแผนที่ 1 แผ่น) และแจกสำเนาเพิ่มเติมอีกคนละ 1 ชุด ประกอบการทำ ใบกิจกรรมที่บ้าน 2 (หากไม่มีแผนที่สำเร็จรูป ครูผู้สอนต้องเตรียมวาดแผนที่ตัวอย่างให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างแล้วให้นักเรียนวาดแผนที่เพื่อใช้ในกลุ่ม)

3. ขยายแผนที่ถนนส่วนที่แสดงพื้นที่ของสถานศึกษาของตนเอง และสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาทุกแห่งด้วย (ตั้งแสดงแผนที่ดังกล่าวในชั้นเรียน)

4. ศึกษาประเด็นความปลอดภัยที่เขียนไว้ในบทที่ 4 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. ทำสำเนา ใบงาน 3: เส้นทางสายใหม่ และใบกิจกรรมที่บ้าน 2: เส้นทางสายใหม่ สำหรับนักเรียนทุกคน

6. เตรียมกระดานชาร์ต

สาระสำคัญของการเรียน

1. บทเรียนนี้ควรให้นักเรียนได้ศึกษาและปฏิบัติในช่วงปลายปีการศึกษาเมื่อได้ทราบแล้วว่านักเรียนจะศึกษาต่อที่สถานศึกษาใด หรือมีความประสงค์จะศึกษาต่อ ณ ที่ใด

2. ควรเน้นที่การค้นหาเส้นทางที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนซึ่งจะต้องเดินไปและกลับจากสถานศึกษาแห่งใหม่ สำหรับนักเรียนที่ต้องนั่งรถโดยสารประจำทางหรือรถโรงเรียน จุดเน้นจะอยู่ที่ความปลอดภัยในการเดินไปและกลับจากจุดที่หยุดรถทั้งสองสำหรับนักเรียนที่มีผู้ปกครองรับส่ง ก็สามารถร่วมกิจกรรมนี้กับนักเรียนที่เดินเท้าไปยังสถานศึกษาได้

3. การจัดแบ่งกลุ่มควรจะให้สมาชิกในกลุ่มเป็นนักเรียนที่จะต้องเดินทางด้วยวิธีเดียวกัน หรือจะไปเรียนต่อยังสถานศึกษาเดียวกัน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ถามนักเรียนว่าในปีการศึกษาหน้านักเรียน

จะเดินทางไปยังสถานศึกษาแห่งใหม่และกลับบ้านอย่างไร นับจำนวนนักเรียนตามวิธีที่จะใช้เดินทางในรูปแบบต่างๆ และให้นักเรียนคิดเป็นร้อยละ นำเสนอในรูปแบบของแผนภูมิรูปวงกลม

2. ถามนักเรียนว่ามีประเด็นความปลอดภัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาแห่งใหม่ เขียนประเด็นดังกล่าวลงบนแผ่นกระดาษชาร์ตภายใต้หัวข้อ “ประเด็นความปลอดภัยของคนเดินเท้า” และ “ประเด็นความปลอดภัยของระบบการขนส่ง” สิ่งที่ควรเน้นในส่วนของคนเดินเท้าคือระยะทางที่ต้องเดินไกลขึ้น ความไม่คุ้นเคยกับเส้นทางสภาพการจราจรที่เปลี่ยนไป การเลือกบริเวณข้ามถนนที่ปลอดภัย

3. ให้นักเรียนใช้แผนที่ที่แสดงในชั้นเรียนเพื่อหาที่ตั้งของสถานศึกษาแห่งใหม่ โดยใช้เข็มหมุดปักแสดงให้ชัดเจน

4. นักเรียนใช้แผนที่ถนนประกอบ โดยทำงานเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันวางแผนการใช้เส้นทางเดินเท้าที่ปลอดภัย จากบ้านไปยังสถานศึกษาแห่งใหม่ หรือจากบ้านไปยังป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง หรือรถโรงเรียนที่ใกล้ที่สุด รวมทั้งพิจารณาเส้นทางที่จะใช้เดินทางไปยังสถานศึกษาแห่งใหม่หลังจากลงจากรถโดยสารประจำทางแล้ว

5. สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ

เส้นทางที่จะใช้มีระยะทางสั้นที่สุดหรือไม่
มีเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับคนเดินเท้าตามเส้นทางหรือไม่

นักเรียนจะต้องเดินทางโดยลำพังหรือมีเพื่อนไปด้วย ถ้ามีจะพบกันที่ใด

นักเรียนจะเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาพร้อมกับน้องที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาด้วยหรือไม่

6. ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางที่เลือกลงบนแผนที่โดยใช้สีต่างกัน

7. แจกใบงาน 3: เส้นทางสายใหม่ ให้นักเรียนแต่ละคนทำจนแล้วเสร็จ แล้วแลกเปลี่ยนคำตอบกันเขียนเหตุผลที่ตัดสินใจเลือกเส้นทางเหล่านั้น

8. แนะนำ ใบกิจกรรมที่บ้าน 2: เส้นทางสายใหม่ อธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนจะต้องใช้แผนที่ที่ใช้ในการเลือกเส้นทาง ครูผู้สอนควรแจกสำเนาแผนที่ถนนให้นักเรียนทุกคนที่ต้องการ ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาในหัวข้อ “สิ่งที่ต้องปฏิบัติ” ใน ใบกิจกรรมที่บ้าน 2 ซึ่งเป็นข้อมูลสำหรับผู้ปกครอง เพื่อให้เข้าใจกิจกรรมชัดเจนขึ้น แล้วอภิปรายร่วมกัน

กิจกรรมเสริม

ทำกิจกรรมต่อไปนี้นักเรียนส่งคืนใบกิจกรรมที่บ้าน 2 แล้ว

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามกลุ่มเดิมอีกครั้ง แลกเปลี่ยนผลงานและร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับแผนที่ที่ปรับปรุงใหม่ พร้อมให้เหตุผลในการเปลี่ยนแปลงของแผนที่ (ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง) แล้วเปรียบเทียบกับรายการประเด็นความปลอดภัยของคนเดินเท้าที่มีอยู่

2. จัดนิทรรศการ “อำลาประถม 6” ในบริเวณที่นักเรียนเห็นได้ง่าย โดยจัดแสดงแผนที่ของพื้นที่ในท้องถิ่น ซึ่งปรากฏที่ตั้งของสถานศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ดิฉภาพนักเรียน ณ ตำแหน่งของสถานศึกษาที่แต่ละคนเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ยังจัดแผนที่แสดงเส้นทางที่นักเรียนจะใช้ พร้อมข้อความเกี่ยวกับประเด็นความปลอดภัยควบคู่ไปด้วย

3. สามารถเชื่อมโยงบทเรียนนี้เข้ากับงานวันปฐมนิเทศของสถานศึกษาแห่งใหม่ โดยเชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรมาบรรยายให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับปัญหาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษานั้นๆ

ใบงาน 3 เส้นทางสายใหม่

ชื่อ.....นามสกุล.....
เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนวาดแผนที่แสดงเส้นทางไปและกลับจากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา และที่ป้ายหยุดรถโดยสารประจำทางหรือรถโรงเรียนที่นักเรียนจะต้องใช้
เส้นทางที่ข้าพเจ้าเลือกคือ.....

2. ให้นักเรียนเขียนอธิบายเหตุผลที่เลือกเส้นทางนี้ โดยรวมลักษณะทางด้านความปลอดภัยทั้งหมดไว้ด้วย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบกิจกรรมที่บ้าน 2

เส้นทางสายใหม่

เด็กได้มีการวางแผนและเลือกเส้นทางที่จะใช้ในการเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือการเดินทางจากบ้านไปยังป้ายหยุดรถโดยสารประจำทางที่ใกล้ที่สุด โดยใช้แผนที่ประกอบ

สำหรับเด็กส่วนใหญ่แล้ว การเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาด้วยตนเอง เป็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเขาอีกขั้นหนึ่ง และเป็นจุดเริ่มต้นการเดินทางที่มีระยะทางไกลกว่าเดิม ซึ่งหมายความว่าเด็ก จะต้องใช้เวลาอยู่บนท้องถนนมากยิ่งขึ้น ครู/อาจารย์ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และเด็ก ควรให้ความร่วมมือและวางแผนร่วมกัน เพื่อให้แน่ใจว่าประเด็นความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนซึ่งเกี่ยวข้องกับการเดินทางโดยลำพังได้รับความสนใจและพิจารณา เพื่อเด็กจะได้สามารถรับมือต่อความปลอดภัยของตนเองมากขึ้นและคล่องตัวขึ้น

ประเด็นความปลอดภัย

ความเป็นอิสระที่เพิ่มขึ้นนี้อาจจะมีผลให้เด็กได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในการมีพฤติกรรมเสี่ยงอันตราย เด็กมักจะตกอยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนได้ง่าย แรงกดดันที่เกิดขึ้นสามารถผลักดันให้เด็กมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่ออันตรายการให้เด็กได้พิจารณาพฤติกรรมเหล่านั้น เห็นผลที่อาจจะเกิดขึ้น และหาวิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตรายในขณะที่ยังคงมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนต่อไป เราสามารถช่วยเด็กให้อยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย

ท่านจะช่วยได้อย่างไร

1. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทำเมื่อเขาอยู่กับเพื่อนๆ เล่าให้เขาฟังถึงพฤติกรรมเสี่ยงอันตรายที่ท่านทำสมัยเป็นเด็ก ผลที่ท่านได้รับ ความรู้สึกของท่านที่มีต่อเหตุการณ์นั้นๆ และท่านได้บทเรียนอะไรบ้าง

2. อธิบายเกี่ยวกับการกระทำบางอย่างที่นักเรียนสามารถทำได้เพื่อแก้ไขสถานการณ์เมื่อถูกเพื่อนๆ ยุให้ทำพฤติกรรมบางอย่างที่เสี่ยงอันตราย ผลที่อาจเกิดตามมาถ้าเขาทำตามที่คุณบอก และความรู้สึกของตนเองถ้าต้องปฏิเสธเพื่อนๆ

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

1. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเส้นทางที่วางแผนไว้ โดยอาจใช้แผนที่ที่ได้รับจากครูผู้สอนประกอบการ

2. ให้เด็กอธิบายเกี่ยวกับเส้นทางที่เลือก อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ท่านคิดว่าอาจเป็นอันตราย

ในระหว่างการเดินทางสำหรับเขา

3. ควรจัดเวลาไปเดินตามเส้นทางที่เลือกกับเด็กในขณะที่เดินให้จดบันทึกสิ่งที่อาจเป็นอันตรายหรือสถานการณ์ที่อาจเกิดอันตรายได้ เช่น ทางข้ามที่ไม่มีเครื่องหมายหรือเครื่องหมายความปลอดภัย เช่น ทางรถไฟ ทางแยก ทางเลี้ยว หรือถนนที่ไม่มีทางเท้า โดยทำเครื่องหมายไว้บนแผนที่ อภิปรายถึงวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อรับมือกับจุดอันตรายเหล่านั้นกับเด็ก ท่านอาจเสนอให้ใช้เส้นทางอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงการเดินทางต่างๆ ไว้ด้วย

4. เมื่อกลับถึงบ้านท่านควรพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับกับเด็ก และตัดสินใจว่าเส้นทางที่ได้วางแผนไว้ นั้น เป็นเส้นทางที่ปลอดภัยที่สุดและดีที่สุดหรือไม่ หรือจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างไร หลังจากนั้นให้เด็กทำ ใบกิจกรรมที่บ้าน ให้แล้วเสร็จใช้แผนที่ประกอบเพื่อความถูกต้อง

5. เมื่อใกล้เวลาที่เด็กจะต้องไปศึกษาต่อยังสถานศึกษาแห่งใหม่ ท่านควรจะเดินตามเส้นทางที่เลือกใหม่กับเขาอีกครั้ง โดยควรเป็นเวลาเดียวกับที่เด็กจะต้องเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษานั้นๆ เป็นประจำ

กิจกรรม : ทดสอบเส้นทางไปยังสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

เวลาที่ใช้ : 1 ชั่วโมง

วัสดุที่ใช้ : ใบกิจกรรมที่บ้าน 2 และดินสอ

วันที่ส่งคืน :

ใบกิจกรรมที่บ้าน 2 เส้นทางสายใหม่

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....ชั้น.....

วันที่ส่ง.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านและปฏิบัติตามคำสั่งต่อไปนี้

1. ทดลองใช้เส้นทางที่เลือกไว้กับผู้ปกครองตามที่วางแผนไว้โดยใช้แผนที่ประกอบ เพิ่มเติมเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับคนเดินเท้า และสิ่งนี้อาจก่อให้เกิดอันตรายที่ไม่ได้แสดงไว้ในแผนที่ก่อนหน้านี้
2. ทำการเปลี่ยนแปลงบนแผนที่ถ้าท่านต้องเลือกหรือใช้เส้นทางใหม่
3. วาดแผนที่แสดงเส้นทางที่นักเรียนตัดสินใจจะใช้เดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือที่จะใช้เดินทางไปและกลับจากป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง

เส้นทางที่ข้าพเจ้าจะใช้เดินทาง

(ระบุชื่อสถานศึกษา).....

4. มีอะไรบ้างที่นักเรียนได้ปรับเปลี่ยนเกี่ยวกับเส้นทาง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ : (ผู้ปกครอง).....

ข้อเสนอแนะ : (นักเรียน).....

เซ็นชื่อโดย :

(ผู้ปกครอง)

(นักเรียน)

บทที่ 4 :

ทางแห่งอนาคต

ประเด็นความปลอดภัย

1. สภาพการจราจรในปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จำนวนผู้คนที่ต้องเดินทาง และใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะก็มีมากขึ้น ซึ่งทำให้ถนนหนทางมีความคับคั่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
2. การใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีความปลอดภัย มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุ และมีจำนวนผู้บาดเจ็บน้อยกว่าการโดยสารรถยนต์ส่วนบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเดินทางที่สามารถใช้บริการเมื่อเดินทางไปยังสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สามารถเลือกและฝึกฝนการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัยและเหมาะสมได้

จุดประสงค์นำทาง

1. สำรวจรูปแบบการเดินทางไปยังสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาและตัดสินใจเลือกรูปแบบการเดินทางที่เหมาะสมและปลอดภัยที่สุด
2. ทบทวนการเดินทางโดยใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะที่มีในท้องถิ่นร่วมกับผู้ใหญ่ได้
3. รับทราบถึงบทบาทสำคัญของการให้บริการของระบบขนส่งสาธารณะ เช่น รถโดยสารประจำทาง รถไฟ หรือเรือได้ เป็นต้น

การเตรียมการเรียนการสอน

1. ทำสำเนา ใบงาน 4 : เลือกเส้นทางการเดินทาง และใบกิจกรรมที่บ้าน 3 : เส้นทางของเรา สำหรับนักเรียนทุกคน
2. นำแผนที่ที่ใช้ในบทที่ 3 (ที่ครูผู้สอนขยายหรือที่นักเรียนวาดไว้) มาใช้ในบทเรียนนี้

3. เตรียมกระดาษเปล่าขนาด A3

4. อ้างอิงเนื้อหาของบทเรียนในบทที่ 3 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเดินทางไปและกลับจากสถานี หรือที่ป้ายหยุดรถโดยสารประจำทางอย่างปลอดภัย

สาระสำคัญของการสอน

1. นักเรียนในวัยนี้ต้องเดินทางโดยใช้บริการรถโดยสารประจำทางด้วยตนเอง นักเรียนจะค่อยๆ พัฒนาความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและปฏิบัติได้อย่างมีความรับผิดชอบ ทั้งนี้โดยอาศัยคำแนะนำ และจากประสบการณ์ตรงที่ได้รับ
2. จัดให้นักเรียนที่ยังไม่ทราบสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อ หรือยังไม่อาจวางแผนการเดินทางได้ทำงานร่วมกับเพื่อน
3. ปรับบทเรียนให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนให้มากที่สุด ครูผู้สอนสามารถทำการเรียนการสอน บทที่ 3 ควบคู่ไปกับบทเรียนนี้ได้ แต่ประเด็นสำคัญคือ นักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้การใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ
4. ให้โอกาสนักเรียนที่มีทางเลือกในการเดินทางที่ค่อนข้างจำกัด ได้พิจารณาถึงความปลอดภัยในการเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาจากการเดินทางประเภทอื่นๆ อย่างปลอดภัย เช่น การขี่รถจักรยาน การโดยสารรถยนต์ หรือการเดินทางเท้า เป็นต้น
5. ให้เวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียนในการทำใบกิจกรรมที่บ้าน 3 ให้แล้วเสร็จ ควรให้เด็กได้ทำกิจกรรมนี้ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยจำแนกตามสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่นักเรียนประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาหน้า

2. ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ ใช้แผนที่แสดงพื้นที่ในท้องถิ่นที่ขยายไว้ (ถ้าจำเป็นสามารถนำไปติดบนกระดาษ A3 ได้) เพื่อระบุที่ตั้งของสถานศึกษา และเส้นทางจากบ้านไปยังสถานศึกษาเหล่านั้น โดยพิจารณาการเดินทางที่เหมาะสม (เดิน หรือ โดยสารรถยนต์ รถไฟ เรือ รถโดยสารประจำทาง รถสองแถว รถโรงเรียน)

3. ให้นักเรียนใช้ปากกาสีต่างๆ ลากเส้นบนแผนที่แสดงเส้นทางที่ตนเลือก โดยควรคำนึงถึงระยะทางประเภทของยานพาหนะ ความปลอดภัยและการใช้บริการที่สะดวก

4. ให้นักเรียนระบุสถานี หรือป้ายหยุดรถโดยสารประจำทางที่ใกล้บ้านและสถานศึกษามากที่สุด รวมทั้งสิ่งที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ตนเองได้ ควรใช้ป้ายหรือสัญลักษณ์แสดงบนแผนที่อย่างชัดเจน รวมทั้งเขียนคำอธิบายที่จำเป็น

5. ให้นักเรียนแต่ละคู่อภิปรายถึงข้อดีและข้อเสียของแต่ละเส้นทาง พิจารณาประเด็นความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางที่เลือกแต่ละเส้น แล้วรายงานหน้าชั้นเรียน

6. หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนตัดสินใจเลือกเส้นทางและวิธีการเดินทางที่คิดว่าปลอดภัยที่สุด บันทึกลงใน ใบงาน 4 : เลือกเส้นทางการเดินทาง พร้อมกับเขียนสรุปเหตุผลที่เลือกเส้นทางและวิธีการเดินทางนี้และเหตุผลที่ไม่เลือกเส้นทางและวิธีการเดินทางอื่นๆ

7. แนะนำ ใบกิจกรรมที่บ้าน 3 : เส้นทางของเรา อธิบายให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่คุณเรียนจะต้องทำอย่างชัดเจน นักเรียนจะต้องนำใบงาน 4 ที่ทำเสร็จแล้วกลับไปบ้านด้วย ใช้เวลาในการทำใบกิจกรรมนี้ประมาณ 2 สัปดาห์

8. ให้นักเรียนหารือกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือกเส้นทาง และวิธีการเดินทางไปยังสถานศึกษาแห่งใหม่ และตัดสินใจเลือกเส้นทางที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด

9. นักเรียนแต่ละคนทดลองเดินทางไปยังสถานศึกษาแห่งใหม่กับผู้ปกครอง และบันทึกข้อมูลที่สำคัญและเกี่ยวข้องลงใน ใบกิจกรรมที่บ้าน 3

กิจกรรมเสริม

1. ให้นักเรียนจัดทำแผ่นพับแสดงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ เช่น รถไฟ เรือ หรือรถโดยสารประจำทาง เป็นต้น

2. นักเรียนสามารถนำเสนอประสบการณ์โดยการรายงานปากเปล่าหน้าชั้น เขียนเป็นรายงานวาดภาพ ทำสมุดการ์ตูน แสดงภาพประกอบแผนที่หรือทำภาพศิลปะจากเศษวัสดุต่างๆ

ใบงาน 4

รู้จักคิด

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายทางเลือกในการเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาแห่งใหม่
เติมข้อมูลที่เกี่ยวข้องลงในตารางข้างล่าง (เลือกตอบตามยานพาหนะที่จะใช้จริง)

สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาคือ.....

ทางเลือกที่ 1 รถโดยสารประจำทาง

เส้นทางที่เลือกใช้.....

.....

เหตุผลที่เลือก.....

.....

เหตุผลที่ไม่เลือก.....

.....

ทางเลือกที่ 2 รถไฟ

เส้นทางที่เลือกใช้.....

.....

เหตุผลที่เลือก.....

.....

เหตุผลที่ไม่เลือก.....

.....

ทางเลือกที่ 3 เรือ

เส้นทางที่เลือกใช้.....

.....

เหตุผลที่เลือก.....

.....

เหตุผลที่ไม่เลือก.....

.....

ทางเลือกที่ 4 อื่นๆ (โปรดระบุ)

เส้นทางที่เลือกใช้.....

.....

เหตุผลที่เลือก.....

.....

เหตุผลที่ไม่เลือก.....

.....

ใบกิจกรรมที่บ้าน 3

เส้นทางของเรา

เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเดินทางไปยังสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาอย่างปลอดภัยที่สุดและดีที่สุด ซึ่งกิจกรรมนี้จะช่วยให้เขามีความคุ้นเคยกับเส้นทางและได้ฝึกฝนการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ และแม้ว่าเด็กจะไม่ใช้บริการดังกล่าวในการเดินทางไปยังสถานศึกษาแห่งใหม่ กรุณาทำกิจกรรมนี้ร่วมกับเขาด้วยโดยเลือกประเภทของยานพาหนะที่เขาไม่คุ้นเคย ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เตรียมความพร้อมถ้าจำเป็นต้องใช้บริการยานพาหนะนั้นๆ ในอนาคต

ประเด็นความปลอดภัย

1. การจราจรในปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น
2. พฤติกรรมความปลอดภัยของเด็กมักไม่แน่นอน แต่เด็กสามารถพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับการชี้แนะและฝึกฝนจากผู้ใหญ่
3. การใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะเป็นทางเลือกหนึ่งของผู้ใช้รถใช้ถนน ซึ่งถือได้ว่ามีความปลอดภัยมากกว่ายานพาหนะส่วนบุคคล ช่วยลดปริมาณยานพาหนะบนท้องถนน และยังช่วยให้ท้องถนนมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น และประหยัดเวลาในการเดินทางสำหรับทุกคนอีกด้วย
4. ข้อควรจำ : ความปลอดภัยของเด็กขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของตัวเองเพิ่มขึ้นทุกวัน ซึ่งทำให้เขาต้องการความช่วยเหลือจากท่านมากขึ้นด้วยเพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะ และทัศนคติดังกล่าวได้

ท่านจะช่วยได้อย่างไร

1. เตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการเดินทางไปยังสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เด็กจะไม่รู้สึกเครียดหรือกังวลมากนักถ้าเขาทราบถึงวิธีการเดินทาง และการปฏิบัติตน โดยเฉพาะเมื่อมีการเตรียมตัวและวางแผนการเดินทางไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี
2. สอนเด็กเกี่ยวกับวิธีการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ จงอย่าคิดหรือเชื่อว่าเขาจะทราบหรือจำได้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง จงช่วยเหลือในการหาป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง อ่านข้อความบนป้ายให้เขาฟัง (ถ้ามี) ชี้อัตว์โดยสาร อ่านตารางเวลาเตือนให้เขายืนคอยตรงบริเวณที่ปลอดภัย วางกระเป๋าทิ้งหรือสัมภาระในที่ที่ไม่เกะกะกีดขวางคนโดยสารคนอื่น หากที่นั่งหรือที่ยืนอย่างปลอดภัย สอนให้สังเกตป้ายหยุดรถ/สถานีก่อนที่จะถึงป้าย/สถานีที่จะลง 1 ป้าย/สถานีเพื่อเตรียมพร้อมที่จะลงต่อไป โดยต้องลงหรือขึ้นรถตามลำดับก่อนหลังและอย่างระมัดระวัง
3. แสดงให้เด็กเห็นว่าท่านไว้วางใจในความสามารถของเขาในการเดินทางอย่างปลอดภัยและรับผิดชอบ สนับสนุนให้เขาพูดคุยกับท่านอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมาเกี่ยวกับประสบการณ์และความรู้สึกของเขา เด็กอาจต้องการคำแนะนำจากท่านและปฏิบัติตามที่ท่านแนะนำ ท่านจะไม่สามารถช่วยเขาได้เลยถ้าท่านไม่ทราบว่าปัญหาหรือสถานการณ์ที่เขาต้องเผชิญคืออะไร

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

1. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับวิธีเดินทาง 3 วิธี ซึ่งเขาได้เลือกไว้แล้วจากการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ให้เขาอธิบายถึงเหตุผลที่เลือกวิธีเดินทางและเส้นทางเหล่านั้น

2. อธิบายให้เด็กได้ทราบเกี่ยวกับความปลอดภัยและความเป็นไปได้ในการเลือกวิธีเดินทางหรือเส้นทางต่างๆ ที่มีอยู่ ซึ่งอาจรวมถึงประเด็นความปลอดภัยที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบ เช่น ระยะเวลาค่าใช้จ่ายความสะดวกของครอบครัวและผู้ที่ต้องเดินทางไปด้วย

3. ตัดสินใจว่าวิธีการหรือเส้นทางใดมีความเป็นไปได้มากที่สุด แล้วพาเด็กไปทดลองเดินทางตามวิธีและเส้นทางนั้น โดยย้ำเตือนในสิ่งที่เขาจะต้องคำนึงถึงและปฏิบัติ

4. ช่วยเด็กรวบรวมและบันทึกข้อมูลในใบกิจกรรมที่บ้าน 3 : เส้นทางของเรา และใช้ข้อมูลที่ได้รับในการตอบคำถามและบันทึกที่ด้านหลังของใบกิจกรรมที่บ้าน 3 ดังนี้

ระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการเดินทาง
ประเภทของยานพาหนะที่จำเป็นต้องใช้บริการ
เวลาที่ต้องไปถึงยังป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง หรือสถานี
เวลาที่ต้องออกจากบ้าน
เวลาที่มาถึงบ้าน
จุดที่เขาต้องรอเพื่อเดินทางไปและกลับจากสถานศึกษา
ราคาค่าโดยสารสำหรับอัตรานักเรียน
อื่นๆ ที่ท่านคิดว่าสำคัญต่อความปลอดภัยของตนเอง

กิจกรรม : ฝึกฝนการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ
เวลาที่ใช้ : 1 ชั่วโมง 30 นาที
วัสดุที่ใช้ : ใบกิจกรรมที่บ้าน 3
แผ่นรองเขียนและดินสอ
วันที่ส่งคืน :

ใบกิจกรรมที่บ้าน 3 เส้นทางของเรา

ชื่อ.....นามสกุล.....
เลขที่.....ชั้น.....
วันที่ส่ง.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมข้อความข้างล่างให้สมบูรณ์

บุคคลในครอบครัวที่เดินทางไปกับนักเรียน
บุคคลอื่นที่เดินทางไปกับนักเรียน
จุดหมายปลายทาง.....

ประเภทของยานพาหนะที่ใช้บริการ.....
จุดขึ้นรถ.....
จุดเปลี่ยนรถ (ถ้าจำเป็น).....
ระยะเวลาที่ใช้จากบ้านไปยังจุดจอดรถ (นาที).....
ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางทั้งหมด.....(ชั่วโมง).....นาที
จุดลงรถ.....
ระยะเวลาที่ใช้จากจุดลงรถไปยังสถานศึกษา (นาที).....
ค่าโดยสารในอัตราเด็ก (ไป-กลับ).....
ค่าโดยสารในอัตราเด็ก (เป็นรายเดือน).....
สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพื่อการเดินทางอย่างปลอดภัย.....

ข้อเสนอแนะ.....

บทที่ 5 :

อ่านให้รู้ ดูให้เป็น เห็นให้คิด

ประเด็นความปลอดภัย

เมื่อเด็กๆ ต้องเดินทางโดยลำพังมากขึ้น พวกเขาต้องเผชิญกับสิ่งที่ท้าทายมากมาย จึงทำให้ต้องมีจิตสำนึกด้านความปลอดภัย มีความรู้ และสามารถพึ่งตนเองมากขึ้น เมื่อต้องเดินทางและใช้บริการยานพาหนะร่วมกับผู้อื่น ดังนั้น เด็กทุกคนต้องได้รับการขัดเกลาพฤติกรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนได้พิจารณาและประเมินข้อความเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ

จุดประสงค์นำทาง

1. วิเคราะห์ข้อความเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ
2. ระบุความหมายของข้อความเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนที่มีผลต่อความปลอดภัยของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต
3. ประเมินประสิทธิภาพของข้อความเหล่านั้นที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

การเตรียมการสอน

1. ทำสำเนา ใบงาน 5 : เราได้อะไรจากสื่อโฆษณา และ ใบกิจกรรมที่บ้าน 4 : เราควรเชื่ออะไรสำหรับนักเรียนทุกคน
2. ทำความเข้าใจกับการรณรงค์เรื่องความปลอดภัย ในการใช้รถใช้ถนนที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ ในปัจจุบัน
3. ศึกษาประเด็นความปลอดภัย ผ่านภาพประกอบการเรียนการสอน 1-16

สาระสำคัญของการสอน

1. นักเรียนมักได้รับข้อความที่ขัดแย้งกันระหว่างสิ่งที่ควรทำกับสิ่งที่ควรเชื่อ สิ่งที่ทำให้คุณค่าและสิ่งที่ควรปฏิบัติและรู้สึก การโฆษณามุ่งเป้าหมายไปยังบุคคลหลายกลุ่ม และถูกออกแบบมาเพื่อเปลี่ยนแปลงความคิดและการปฏิบัติตนในบางสถานการณ์

2. สิ่งที่ทำหายอย่างหนึ่งสำหรับนักเรียนคือการที่เขาต้องเลือกสรรข้อความเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนที่สำคัญต่อการป้องกัน และก่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ตนเอง นักเรียนจะต้องสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินความคิดเพื่อการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีความเข้าใจในผลที่จะเกิดตามมาทั้งในแง่ของกฎหมาย และต่อตนเองจากพฤติกรรมที่หลงไป

3. กระตุ้นให้นักเรียนคิดหาข้อสรุปด้วยตนเอง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริงของข้อความที่ปรากฏในสื่อ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. อภิปรายในชั้นเรียนเกี่ยวกับสื่อชนิดต่างๆ ที่เราสามารถเข้าถึงได้ (หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์) และเราใช้สื่อเหล่านี้เพื่ออะไร (รับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เพื่อโน้มน้าวจิตใจ)

2. เขียนรายชื่อตัวอย่างสื่อที่น่าเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนน การขนส่ง และความปลอดภัยในการใช้ถนนบนกระดานดำ (เช่น ข่าวอุบัติเหตุในหนังสือพิมพ์ การแข่งรถในภาพยนตร์ คนในวงสังคมกับรถยนต์ราคาแพง รถจักรยานยนต์ในโฆษณา และโครงการรณรงค์เพื่อความปลอดภัยต่างๆ) พูดคุยว่าภาพหรือเหตุการณ์เหล่านี้เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือเป็นสิ่งที่จินตนาการขึ้นมา

3. ให้นักเรียนดูโทรทัศน์ วิดีทัศน์ หรืออ่านหนังสือพิมพ์ตลอดสัปดาห์ต่อไป เพื่อหาตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลที่สื่อมีต่อความเข้าใจและความรู้สึกของเราเกี่ยวกับสถานการณ์บนท้องถนนและความปลอดภัย (แสดงคำนิยามที่ว่า การขับซี้รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูงเป็นสิ่งที่น่าทำหายนการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัยเป็นสิ่งที่สมควรทำ การขับซี้ขณะมีเมารถเป็นพฤติกรรมเสี่ยงและเป็นอันตราย ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่สังเกตพบจากสื่อ

4. ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้จากการสังเกตและหาข้อสรุป อภิปราย และเขียนข้อสรุปเหล่านั้น

5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่านักเรียนจะต้องศึกษาข้อความเกี่ยวกับการจราจร การขนส่ง และสภาพแวดล้อมของถนนที่น่าเสนอผ่านสื่อโฆษณา

6. ให้นักเรียนเริ่มพิจารณาสื่อโฆษณาที่ออกแบบขึ้นเพื่อขายยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ นักเรียนจะต้องเลือกตัวอย่างและใช้ ใบงาน 5 เพื่อบันทึกข้อมูล

7. ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่พบ และบันทึกข้อคิดเห็นหลักๆ ลงบนกระดาษชาร์ต จัดแสดงกระดาษชาร์ตนั้นในชั้นเรียน แล้วอภิปรายร่วมกัน

8. ให้นักเรียนมุ่งความสนใจไปที่เนื้อหาของสื่อโฆษณาที่ออกแบบและจัดทำขึ้นโดยกระทรวงคมนาคม กระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อรณรงค์และให้ความรู้แก่สังคมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน ให้นักเรียนอภิปรายว่านักเรียนเคยเห็นหรือทราบหรือไม่ อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าพวกเขาจะต้องดูและอ่านโฆษณาเหล่านี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน และทำใบกิจกรรมที่บ้าน 4 : เราควรจะเชื่ออะไร ร่วมกับผู้ปกครอง ครูผู้สอนต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่ต้องทำอย่างชัดเจน

9. ให้นักเรียนกลับเข้ากลุ่มเดิมเพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่พบ และบันทึกข้อคิดเห็นหลักๆ ลงบนกระดาษชาร์ตจัดแสดงกระดาษชาร์ตนั้นในชั้นเรียนแล้วอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง

10. เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของข้อมูลที่ได้ทั้ง 2 ชุด ถามนักเรียนว่า “วัตถุประสงค์ของโฆษณาเหล่านี้คืออะไร” “แต่ละชิ้นเหมือนหรือต่างกันอย่างไร และต้องการสื่ออะไร” “สื่อบางชิ้นนำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือไม่” “นักเรียนรู้สึกอย่างไรและเพราะเหตุใด” ครูผู้สอนต้องพยายามให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ

กิจกรรมเสริม

1. ให้นักเรียนแต่ละคนประมาณ 2-3 วัน แล้วให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อพิจารณาประสิทธิภาพของสื่อรณรงค์ที่ทางกระทรวงคมนาคมและหน่วยงานอื่นๆ จัดทำขึ้นว่ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชนให้ใช้รถใช้ถนนอย่างรับผิดชอบมากขึ้นหรือไม่ อภิปรายเกี่ยวกับความหมายของข้อความที่ปรากฏในสื่อในปัจจุบัน ข้อความเหล่านั้นมีความหมายต่อความปลอดภัยของตัวนักเรียนเองอย่างไร และในอนาคตจะมีความหมายอย่างไร

2. ให้นักเรียนแต่ละคนเลือกวิธีนำเสนอความรู้สึก และความคิดของตนเองเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย อาจเขียนเป็นเรียงความ จัดทำโปสเตอร์ จัดแสดงบทบาทสมมติ หรือวาดภาพ

3. ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนคิดว่าเป็นความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในการใช้รถใช้ถนน ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกัน

ใบงาน 5

เราได้อะไรจากสื่อโฆษณา

ชื่อ.....นามสกุล.....
 เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านหรือดูโฆษณาจากสื่อประเภทต่างๆ เกี่ยวกับยานพาหนะหรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ ยกมา 1 ตัวอย่างแล้วบันทึกข้อมูลตามหัวข้อต่อไปนี้ (ใช้กระดาษด้านหลังได้ถ้าจำเป็น)

1. ดูจาก.....
 อ่านจาก.....
2. โฆษณาเกี่ยวกับอะไร บรรยายลักษณะของโฆษณาอย่างสั้นๆ

3. สารสำคัญของโฆษณา

4. ผู้จัดทำคือใคร (อาจเป็นบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน) และจัดทำขึ้นเพราะเหตุใด

5. กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ต้องการสื่อความหมายถึงคือใคร เพราะเหตุใด

6. ความหมายที่แท้จริงของข้อความที่โฆษณาคืออะไร และเพราะเหตุใด

7. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณานี้อย่างไร และมีความรู้สึกร้อย่างไร

8. โฆษณานี้มีผลต่อนักเรียนหรือไม่ ถ้ามี เพราะเหตุใด หรือถ้าไม่มี เพราะเหตุใด

ใบกิจกรรมที่บ้าน 4 เราจะเชื่ออะไร

เด็กได้ศึกษาข้อความเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ เรามักจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ขัดแย้งกันอยู่บ่อยครั้ง เกี่ยวกับสิ่งที่ควรคำนึงถึง สิ่งที่เราควรให้คุณค่า สิ่งที่เราควรปฏิบัติและรู้สึก สิ่งที่ทำหยาบอย่างหนึ่งที่เด็กต้องเผชิญคือ การที่เราต้องเลือกสรรข้อความเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนที่สำคัญ เพื่อความเข้าใจและตัดสินใจที่จะเชื่อถือข้อความเหล่านั้น ซึ่งบางครั้งเด็กอาจเชื่อในสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเป็นอันตราย

ประเด็นความปลอดภัย

1. เมื่อเด็กเริ่มเดินทางโดยลำพัง โอกาสที่จะพบกับสิ่งทำหยาบต่างๆ ในการใช้รถใช้ถนนก็มีมากขึ้น เด็กเหล่านี้ต้องสั่งสมความสามารถในการพึ่งพาตนเองเมื่อจำเป็นต้องเดินทางและใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะร่วมกับผู้อื่น เพื่อความปลอดภัยของตนเองและไม่ส่งผลกระทบต่อความสะดวกปลอดภัยของผู้อื่น
2. การโฆษณามุ่งเป้าหมายไปยังบุคคลหลายกลุ่ม และถูกออกแบบมาเพื่อเปลี่ยนแปลงความคิดและการปฏิบัติตนในบางสถานการณ์ ทุกคนจึงต้องสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินความคิดเพื่อการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีความเข้าใจในผลที่จะเกิดตามมาทั้งในแง่ของกฎหมายและต่อตนเองจากพฤติกรรมที่ทาลงไป

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

1. อ่านหรือดูสื่อโฆษณาที่เลือกไว้กับเด็ก พูดคุยเกี่ยวกับข้อความและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของตนเองและชุมชน ช่วยเด็กคิดว่าเขาจำเป็นต้องทำอะไรบ้างในเวลานี้ และในอนาคต
2. ช่วยเด็กทำ ใบกิจกรรมที่บ้าน 4 ให้เสร็จ

ท่านจะช่วยได้อย่างไร

1. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับข้อความที่ท่านพบเห็นหรือได้ยินจากสื่อต่างๆ อธิบายความหมายและความสำคัญตามที่ท่านคิด สนับสนุนให้เด็กอธิบายความคิดเห็นของตนเองกับท่าน
2. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ที่ใช้ในสื่อกับสถานการณ์การจราจรในความเป็นจริง
3. ท่านควรปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ และมีพฤติกรรมที่เหมาะสมทุกครั้งที่ใช้รถใช้ถนน เด็กๆ จะได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่ท่านทำมากกว่าสิ่งที่ท่านพูด

กิจกรรม : วิเคราะห์สื่อโฆษณาเพื่อตรวจสอบเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน
เวลาที่ใช้ : 1 ชั่วโมง
วัสดุที่ใช้ : แบบฝึกปฏิบัติและดินสอ
วันที่ส่งคืน :

ใบกิจกรรมที่บ้าน 4

เราควรจะเชื่ออะไร

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....ชั้น.....

วันที่ส่ง.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านหรือดูโฆษณา เพื่อการรณรงค์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนพร้อมกับผู้ปกครอง พูดคุยกับท่าน และบันทึกข้อมูลตามหัวข้อต่อไปนี้ (ถ้าจำเป็นให้ใช้ด้านหลังของกระดาษนี้ได้)

ชื่อโครงการรณรงค์คือ.....

แหล่งที่อ่านหรือดู.....

1. โฆษณาเกี่ยวกับอะไร บรรยายลักษณะของโฆษณาอย่างสั้นๆ.....

2.สาระสำคัญของโฆษณา.....

3. ผู้จัดทำคือใคร (บุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน) และจัดทำขึ้นเพราะเหตุใด.....

4. กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ต้องการสื่อความหมายถึงคือใคร เพราะเหตุใด.....

5. ความหมายที่แท้จริงของข้อความที่โฆษณาคืออะไร และเพราะเหตุใด.....

6. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณานี้อย่างไร และมีความรู้สึกอย่างไร.....

7. โฆษณานี้มีผลต่อนักเรียนหรือไม่ ถ้ามี เพราะเหตุใด หรือถ้าไม่มี เพราะเหตุใด.....

8. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณานี้อย่างไร เพราะเหตุใด.....

บทที่ 6 :

อดทน อดกลั้น ไม่หวั่นไหว

ประเด็นความปลอดภัย

1. เด็กวัยรุ่น มักจะชอบทดลองหรือทดสอบความสามารถของตนเอง เพื่อพิสูจน์ตัวเอง และต้องการให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจนำไปสู่อันตรายได้ เด็กทุกคนควรเข้าใจถึงผลลัพธ์ของการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตราย และต้องมีความมั่นใจที่จะรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของตนเอง
2. เด็กทุกคนจะต้องสามารถตัดสินใจอย่างรอบคอบ และสามารถควบคุมตนเองได้เมื่อต้องใช้ยานพาหนะร่วมกับผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

ให้นักเรียนได้ทราบถึงผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตราย และฝึกฝนวิธีการรับมือเมื่อได้รับการช่วยเหลือหรือถูกกีดกันจากเพื่อน

จุดประสงค์นำทาง

1. เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลที่มีผลต่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนของตนเองและชุมชน โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้ยานพาหนะร่วมกับผู้อื่น
2. เข้าใจถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการยอมทำตามแรงยั่วยุหรือแรงกดดันของเพื่อน
3. พัฒนาและฝึกฝนวิธีการเพื่อรับมือกับแรงกดดันจากเพื่อนได้

การเตรียมการสอน

1. ทำสำเนา ใบงาน 6 : ประสพการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนแต่ละกลุ่มๆ ละ 4 คน
2. ศึกษาประเด็นความปลอดภัยจาก แผ่นภาพประกอบการเรียนการสอน 8 : การโดยสารยานพาหนะอย่างปลอดภัย และแผ่นภาพประกอบการเรียน

การสอน 9 : การข้ามถนนอย่างปลอดภัยเมื่อลงจากรถโดยสารประจำทาง

สาระสำคัญของการสอน

1. นักเรียนต้องเข้าใจว่าการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะเป็นการใช้ยานพาหนะอยู่บนท้องถนนร่วมกับผู้อื่น นักเรียนทุกคนต้องมีความรับผิดชอบในการมีพฤติกรรมที่ปลอดภัยทั้งต่อตนเองและผู้อื่นสามารถระบุสถานการณ์อันตรายที่อาจเกิดขึ้น และตัดสินใจแก้ไขสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

2. พูดคุยเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเปิดเผย กระตุ้นให้นักเรียนได้พิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตนบางอย่าง ให้นักเรียนคิดหาวิธีการที่จะรับมือกับสถานการณ์เหล่านั้น เพื่อให้พวกเขามีความพร้อมในการรับมือและปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมและเป็นผลดีกับตัวนักเรียนเอง

3. สิ่งสำคัญคือครูผู้สอนจะต้องทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการปฏิบัติตน เพื่อให้พวกเขาเข้าใจว่าเราสามารถประพฤติดนอย่างปลอดภัยและรับผิดชอบมากขึ้นและยังคงเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ ในกลุ่ม ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนตามความเป็นจริง และลองคาดเดาพฤติกรรมที่เขาจะทำในอนาคต ในขณะเดียวกันก็ต้องเคารพสิทธิส่วนบุคคลของนักเรียนด้วย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนนึกถึงสิ่งที่เพื่อนๆ ต้องการให้ทำบางอย่าง แต่นักเรียนรู้สึกว่ามันเป็นอันตรายหรือเสี่ยงต่ออันตราย ไม่อยากทำและรู้ว่าไม่ควรทำ แต่นักเรียนไม่อยากเป็น “แกะดำ” ในกลุ่มเพื่อน

2. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สิ่งทีนักเรียนทำแล้ว รู้สึกอย่างไรบอกนักเรียนว่าสิ่งที่เขียนถือเป็นเรื่องส่วนตัว ถ้าหากไม่อยากให้

เพื่อนคนอื่นทราบ ก็ไม่จำเป็นต้องให้เพื่อนอ่าน แต่ถ้านักเรียนคนใดต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนกับเพื่อนก็สามารถทำได้เช่นกัน

3. ให้นักเรียนทั้งชั้นอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมที่อันตรายและไม่มีควมรับผิดชอบของคนโดยสารเมื่อใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ เช่น ยืนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายออกไปนอกหน้าต่างรถ การผลักหรือดันกัน บริเวณประตูทางขึ้นลง เป็นต้น

4. พูดคุยเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย

5. อภิปรายกับนักเรียนว่าเหตุใดคนบางคนจึงกระทำในสิ่งที่สามารถก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือเสียชีวิตต่อตนเองและผู้อื่นได้ เช่น เพื่อความท้าทาย เพื่อความตื่นเต้น หรือต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน

6. พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปของคนแต่ละคน บางคนมีพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ขณะที่บางคนก็มีพฤติกรรมอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งบางครั้งก็ทำให้เราตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากต่อการตัดสินใจ เราต้องการทำในสิ่งที่ปลอดภัยและมีเหตุผล แต่ในขณะเดียวกันเราก็ไม่ยอมเสียหน้าหรือกลายเป็นแะคำต่อหน้าเพื่อนๆ ครูผู้สอนยังควรพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกตื่นเต้นที่ได้รับจากการท้าทาย ซึ่งเป็นการง่ายที่จะกระทำให้สิ่งที่เป็นอันตรายเมื่อลืบลายตาจากผู้ปกครองหรือบุคคลที่นักเรียนเกรงกลัว

7. เลือกพฤติกรรมที่เป็นอันตรายและไม่มีควมรับผิดชอบมา 1 พฤติกรรมแล้วเขียนบนกระดานดำ และถามนักเรียนว่า “เพราะเหตุใดคนโดยสารจึงทำเช่นนั้น” ให้ทั้งชั้นแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น เลือกและบันทึกคำตอบที่เห็นด้วยมากที่สุดและมีความเป็นไปได้มากที่สุดมา 3 คำตอบ

8. ถามนักเรียนว่า “จะเกิดอะไรขึ้นถ้านักเรียนทำเช่นนั้น” “เพื่อนๆ จะพูดว่าอย่างไรหากนักเรียนทำเช่นนั้น”

9. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน จัดให้นั่งเป็นวงกลม ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะมา 1 ตัวอย่าง และบันทึกลงใน ใบงาน 6 ข้อที่ 1

10. จัดแสดงใบงานที่ทำเสร็จแล้ว ให้นักเรียนอ่านและเสนอข้อคิดเห็น ให้นักเรียนมุ่งความสนใจไปที่วิธีการที่นักเรียนคิดว่าดีและเหมาะสมที่สุดสำหรับตนเอง

11. อาจทำกิจกรรมนี้ซ้ำอีกตามความจำเป็น แต่ให้พยายามหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่เกินจริง

กิจกรรมเสริม

1. ให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านงานเขียนของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ประสบ (กิจกรรมในข้อ 2) แล้วให้พิจารณาสถานการณ์นั้นอีกครั้ง แล้วเขียนข้อความแสดงทางเลือกหรือวิธีการในการแก้ไขสถานการณ์นั้นๆ

ใบงาน 6 ประสบการณ์ชีวิต

ชื่อ.....นามสกุล.....
เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. สิ่งที่ไม่ปลอดภัย หรือเป็นอันตรายที่เพื่อนอาจให้นักเรียนทำคืออะไร

.....

.....

.....

.....

2. เหตุใดนักเรียนจึงอยากเข้าไปเกี่ยวข้องกับกับการกระทำที่ไม่ปลอดภัยเหล่านั้น ให้บอกอย่างน้อย 3 เหตุผล

.....

.....

.....

.....

3. อาจเกิดอะไรขึ้นหากนักเรียนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกับการกระทำเหล่านั้น ให้บอกอย่างน้อย 3 ข้อ

.....

.....

.....

.....

4. เพื่อนๆ อาจพูดหรือทำอะไร หากนักเรียนไม่ยอมทำสิ่งนั้น ให้บอกอย่างน้อย 3 ข้อ

.....

.....

.....

.....

5. นักเรียนควรตอบเพื่อนว่าอย่างไร หรือทำอะไร

.....

.....

.....

.....

บทที่ 7 :

ความปลอดภัยคือหัวใจของคุณ

ประเด็นความปลอดภัย

เด็กอาจได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากการใช้รถใช้ถนนเนื่องจากเด็กยังไม่มีพัฒนาทักษะ ความรู้ พฤติกรรม หรือความรับผิดชอบ ที่เหมาะสมและจำเป็นเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน

จุดประสงค์การเรียนรู้

ให้นักเรียนได้พิจารณาความเข้าใจที่ตนมีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการจราจร และความรับผิดชอบของตนเองเมื่อใช้รถใช้ถนน

จุดประสงค์นำทาง

1. สรุปพฤติกรรมจำเป็นต้องมีการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย
2. ระบุทักษะที่นักเรียนต้องใช้ในการข้ามถนนและทางรถไฟอย่างปลอดภัย
3. เข้าใจถึงความจำเป็นในการเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายจราจร
4. เข้าใจถึงความจำเป็นในการใช้อุปกรณ์นิรภัยต่างๆ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับตนเอง
5. เข้าใจถึงความจำเป็นในการดูแลรักษาอุปกรณ์นิรภัยให้อยู่ในสภาพดีและสามารถใช้งานได้
6. ระบุพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการโดยสารยานพาหนะ

การเตรียมการสอน

1. ทำสำเนา ใบงาน 7 : ตาข่ายแห่งความปลอดภัย และ ใบกิจกรรมที่บ้าน 5 : สำรวจพฤติกรรมที่ปลอดภัย สำหรับนักเรียนทุกคน
2. ศึกษาประเด็นความปลอดภัยจาก ภาพประกอบการเรียนรู้การสอน 1-16

สาระสำคัญของการสอน

1. ใช้บทเรียนนี้เป็นบทเรียนเพื่อสรุปความรู้ที่นักเรียนระดับประถมศึกษาได้จากการเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย และความรู้อื่นๆ ที่นักเรียนยังจำเป็นต้องได้รับเพิ่มเติม

2. บทเรียนนี้จะเป็แนวทางที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินผลและจัดเตรียมการเรียนการสอนในลำดับต่อไป ซึ่งควรใช้ควบคู่ไปกับ ใบกิจกรรมที่บ้าน 5 : สำรวจพฤติกรรมที่ปลอดภัย ซึ่งจะเน้นด้านพฤติกรรมในการใช้รถใช้ถนนของนักเรียนแต่ละคน

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนเล่าถึงประสบการณ์ที่นักเรียนได้จากการเรียนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยในระดับประถมศึกษา แล้วทบทวนงานทั้งหมดที่นักเรียนได้ทำมา เช่น สมุดภาพ แผนภูมิ โปสเตอร์ ใบงาน ใบกิจกรรมที่บ้าน ฯลฯ อีกครั้ง
2. แจก ใบงาน 7 : ตาข่ายแห่งความปลอดภัย ให้นักเรียนจับคู่ทำใบงานให้เสร็จ

กิจกรรมการสำรวจ

1. รวบรวม ใบงาน 7
2. แนะนำและอธิบาย ใบกิจกรรมที่บ้าน 5 : สำรวจพฤติกรรมที่ปลอดภัย กำหนดวันที่จะส่งคืน โดยให้เวลานักเรียนประมาณ 1-2 สัปดาห์
3. คืน ใบงาน 7 ให้กับนักเรียน ให้อธิบายเกี่ยวกับทักษะและความรู้เกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนที่นักเรียนได้รับ
4. ให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้ใหม่เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย
5. อภิปรายเกี่ยวกับคำตอบของนักเรียนและจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยกับนักเรียนแต่ละคน

กิจกรรมเสริม

1. วางแผนการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยเพิ่มเติม
2. จัดบอร์ดนิทรรศการอธิบายขั้นตอนการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ขณะวิ่งเล่น เมื่อโดยสารรถไฟ เมื่อข้ามถนน เป็นต้น

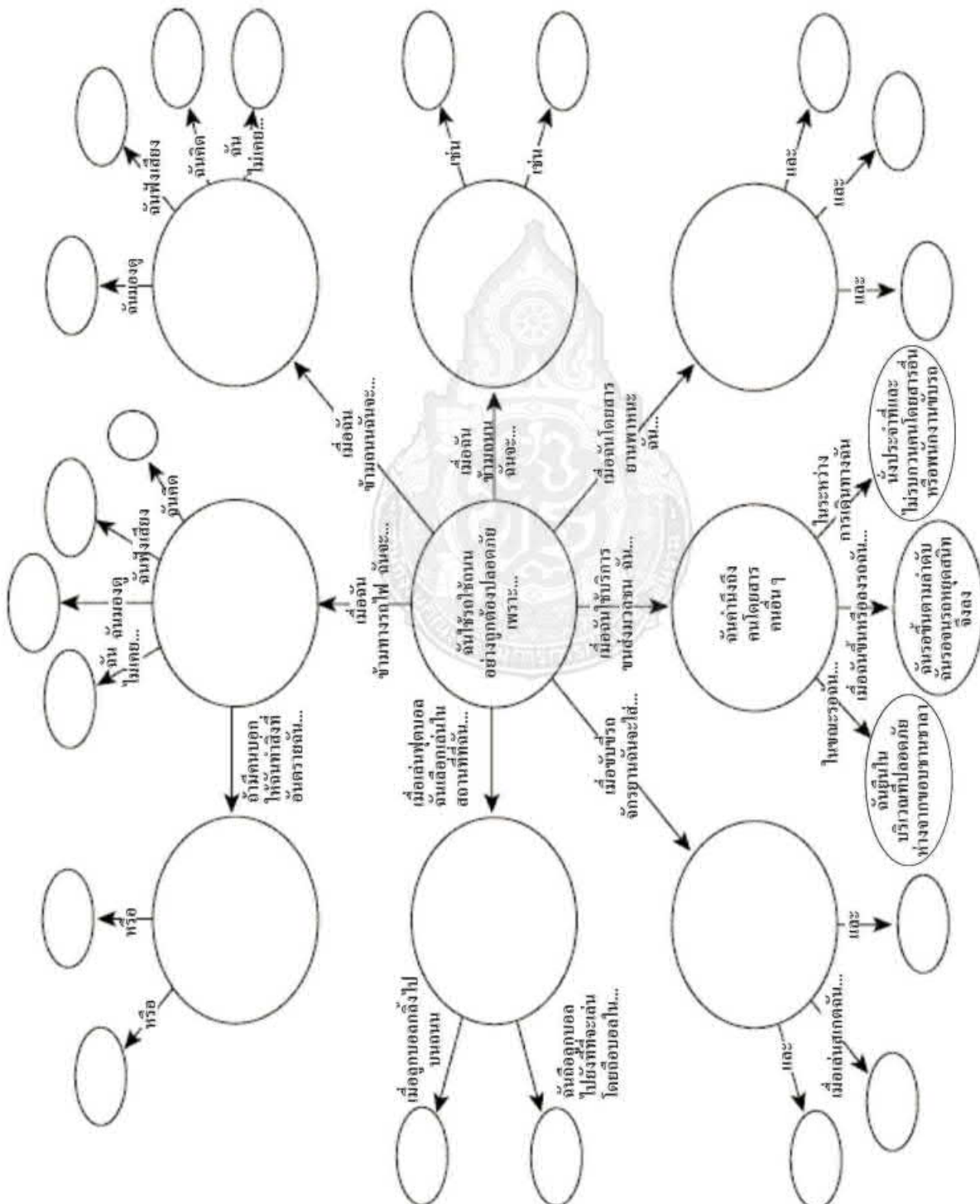
ใบงาน 7

ดาข่ายแห่งความปลอดภัย

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมข้อความลงในวงกลมของแผนภาพข้างล่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ตามหลักการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย (ดูตัวอย่างที่ให้มา)

ใบกิจกรรมที่บ้าน 5

การสำรวจพฤติกรรมที่ปลอดภัย

เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาอย่างสมบูรณ์แล้ว กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กสามารถประเมินทักษะในการใช้รถใช้ถนนของตนเอง และตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยในระดับต่อไป

ประเด็นความปลอดภัย

1. เด็กควรได้รับความรู้ด้านกฎหมายจราจร การบังคับใช้กฎหมาย และการเคารพเชื่อฟัง และควรมีทักษะในการมอง ฟัง และคิดเกี่ยวกับการจราจรที่กำลังเกิดขึ้น ความเร็วของยานพาหนะที่วิ่งมา และสิ่งที่ยั้บซี่กำลังทำอยู่
2. เด็กควรมีการพัฒนาทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย และมีพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยเสมอ

สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

1. สังเกตพฤติกรรมของเด็กในการใช้รถใช้ถนนและกรอกข้อมูลลงใน ใบกิจกรรมที่บ้าน 5 ก่อนส่งคืนครูผู้สอน
2. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการปฏิบัติตน ชมเชยและให้การสนับสนุนในความพยายามของเขา
3. ปลุกฝังการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยให้กับเด็กอย่างต่อเนื่อง

ท่านจะช่วยให้ได้อย่างไร

ผู้ปกครองควรระลึกเสมอว่าการที่เด็กได้รับการเรียนการสอนเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องในระดับชั้นประถมศึกษาแล้ว และแสดงพฤติกรรมที่ปลอดภัยขณะทำกิจกรรมใน ใบกิจกรรมที่บ้าน 5 แต่ไม่ได้หมายความว่า เขจะมีพฤติกรรมดังกล่าวเสมอไป ท่านควรเอาใจใส่ดูแลเขาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปลุกฝังให้พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยกลายเป็นนิสัยที่ดีต่อไป

กิจกรรม : ทบทวนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยของเด็ก

เวลาที่ใช้ : 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุที่ใช้ : ใบกิจกรรมที่บ้าน 5 และดินสอ

วันที่ส่งคืน :

ใบกิจกรรมที่บ้าน 5

การสำรวจพฤติกรรมที่ปลอดภัย

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....ชั้น.....

วันที่ส่ง.....

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

การเดินเท้า :	ทำได้ดี	ต้องฝึกอีก
1. เลือกข้ามถนนบริเวณที่ปลอดภัย		
2. หยุด ที่ขอบถนน		
3. มอง ดูถนนรอบทิศทางของยานพาหนะวิ่งมาหรือไม่		
4. ฟัง เสียงยานพาหนะที่อยู่บนถนน		
5. คิดว่าปลอดภัยเพียงพอที่จะข้ามหรือยัง		
รอให้รถเลี้ยวผ่านไปหรือรถที่จอดอยู่เคลื่อนออกไปก่อน		
รอจนกระทั่งรถหยุดสนิทจอดเพื่อให้คนเดินข้ามตรงทางข้ามที่กำหนด		
ปฏิบัติตามสัญญาณไฟคนข้าม		
เมื่อเวลาเพียงพอจึงข้ามถนน		
6. เดินข้ามถนนเป็นเส้นตรงเมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้ว		
7. มองดูและฟังเสียงยานพาหนะในขณะที่เดินข้ามถนน		
8. ข้ามทางรถไฟบริเวณทางข้ามที่กำหนด โดยใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด		
การโดยสาร :		
1. คาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งเมื่อโดยสารยานพาหนะ และคาดตลอดเวลาที่ยานพาหนะเคลื่อนที่		
2. ไม่รบกวนคนโดยสารคนอื่นๆ		
3. ขึ้นและลงยานพาหนะด้านที่ขีดขอบถนนหรือขอบทางเท้าทุกครั้ง		
4. ยืนรอรถไฟ รอโดยสารประจำทาง และเรืออย่างเรียบร้อย		
5. มีความระมัดระวังเมื่อยานพาหนะวิ่งเข้ามา		
6. ใส่ใจผู้อื่นเมื่อใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะร่วมกับผู้อื่น		
7. รอจนกระทั่งรถโดยสารประจำทาง รถไฟหรือเรือจอดสนิทก่อนขึ้นลงทุกครั้ง		
8. รอให้รถโดยสารประจำทางเคลื่อนที่ออกไปก่อนข้ามถนนมองดูและฟังเสียงยานพาหนะที่วิ่งไปมา		

การเล่นหรือออกกำลังกาย :	ทำได้ดี	ต้องฝึกอีก
1. สวมอุปกรณ์นิรภัยที่อยู่ในสภาพดีและใช้ได้		
2. เลือกสถานที่ที่ลูกบอลจะไม่กระเด็นออกไปที่ถนน		
3. เลือกสถานที่ที่ปลอดภัยในการเล่น		
4. มีความระมัดระวังเมื่อเล่นสเกตหรือสเกตบอร์ด โดยคำนึงถึงความปลอดภัยตลอดเวลา		
5. มีความระมัดระวังเมื่อรถจักรยานยนต์หรือขี่รถจักรยาน		
6. เคารพกฎหมายจราจร		
7. พัฒนาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร		
8. เชื่อฟังกฎหมายจราจร		

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่เด็กมีในการใช้รถใช้ถนนของเด็ก :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก

ใบความรู้

ใบความรู้หมายเลข 1	หยุด มอง ฟัง คิด
ใบความรู้หมายเลข 2	บริเวณที่ปลอดภัยสำหรับคนเดินเท้า
ใบความรู้หมายเลข 3	อุปกรณ์ป้องกันสำหรับคนโดยสาร
ใบความรู้หมายเลข 4	การใช้บริการรถโดยสาร
ใบความรู้หมายเลข 5	การใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ
ใบความรู้หมายเลข 6	ปัญหาในการใช้รถใช้ถนน
ใบความรู้หมายเลข 7	การสำรวจความพร้อมและความสามารถของเด็ก
ใบความรู้หมายเลข 8	แบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมที่บ้าน
ใบความรู้หมายเลข 9	จดหมายชี้แจงผู้ปกครอง

ใบความรู้ 1

หยุด มอง ฟัง คิด

1 หยุด ยืนบนทางเท้าหรือไหล่ทางให้ห่างจากขอบถนน

2 มอง ให้ทั่วทุกทิศทาง เพื่อให้เห็นสภาพการจราจร

3 ฟัง ให้ทั่วทุกทิศทาง เพื่อรับรู้สภาพการจราจร

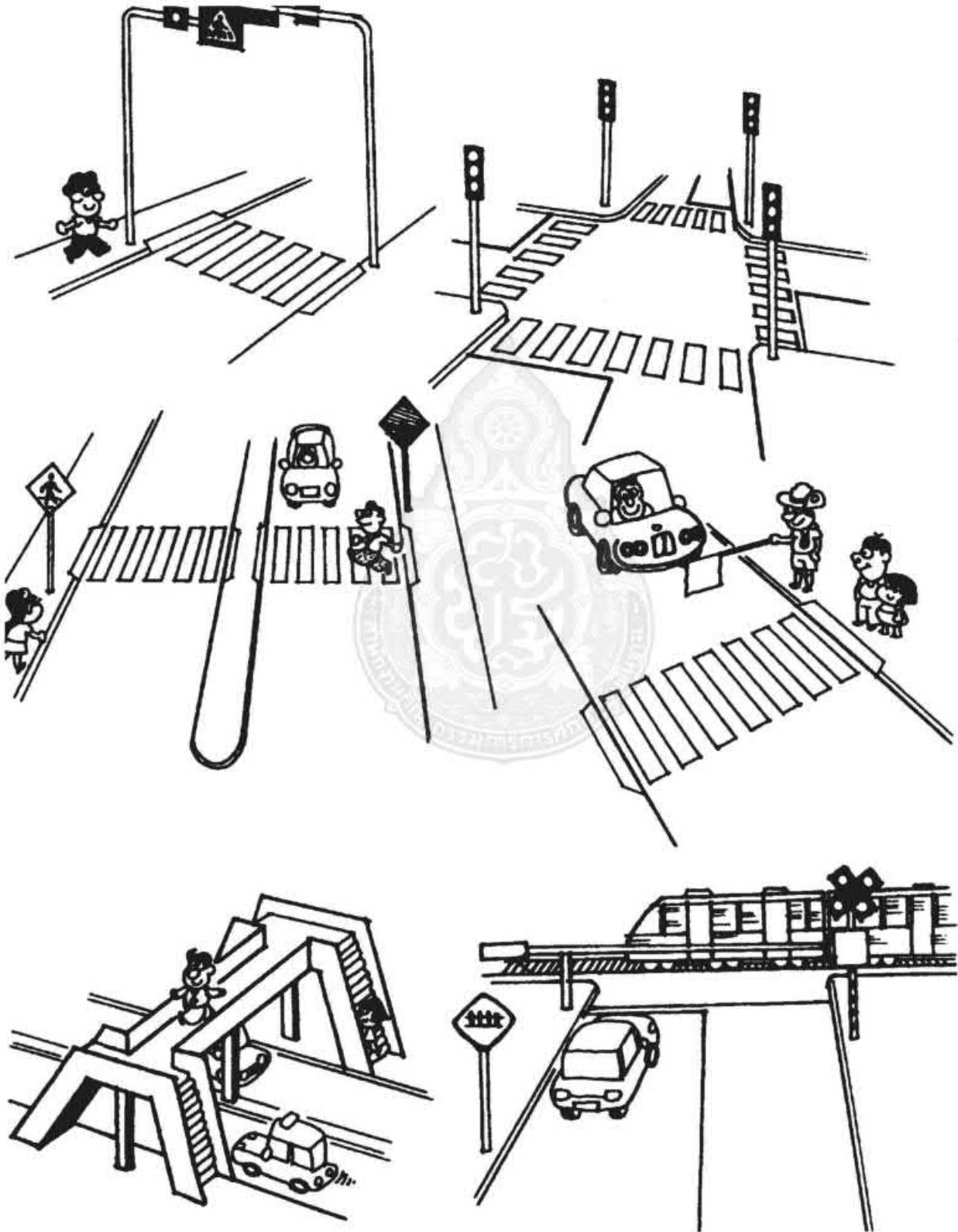

4 คิด ถึงความปลอดภัยที่จะข้ามถนน ข้ามถนนเมื่อถนนว่าง หรือเมื่อการจราจรหยุดสนิท

5 เดิน ข้ามถนนเป็นเส้นตรง คอยมองและฟังเสียงรถขณะข้ามถนน

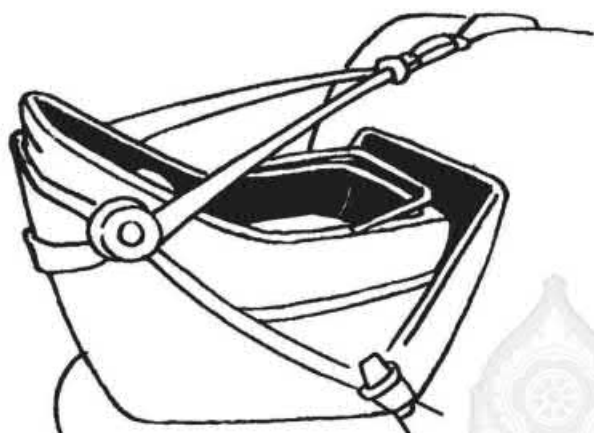
ใบความรู้ 2

บริเวณที่ปลอดภัยสำหรับคนเดินเท้า

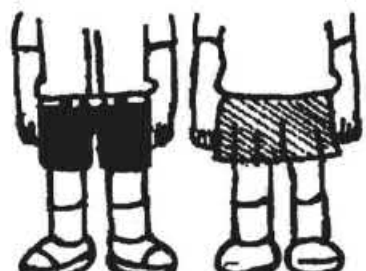
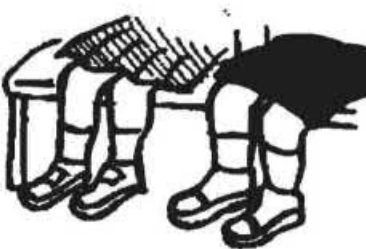
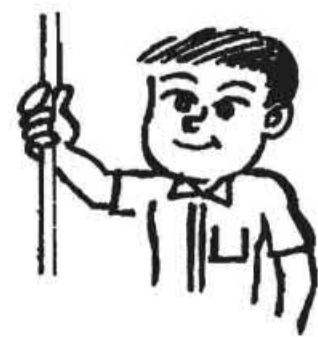
ใบความรู้ 3

อุปกรณ์ป้องกันสำหรับคนโดยสาร

ใบความรู้ 4

การใช้บริการรถโดยสาร

 ไม่เร่งรีบขณะขึ้นหรือลงรถ	 ระมัดระวังขณะก้าวขึ้นรถ	 หาที่นั่งหรือยืนที่ปลอดภัย
 นั่งให้เรียบร้อยขณะรถวิ่ง	 ไม่ส่งเสียงดังและปฏิบัติตนให้สุภาพ	 ระมัดระวังขณะก้าวลงจากรถ
 ยืนรอเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย	 ไม่ยื่นอวัยวะส่วนใดออกนอกตัวรถ	 วางเท้าไว้บนพื้น
 ยืนให้ห่างจากประตู	 เมื่อไม่มีที่นั่ง ให้ยืนจับราวให้มั่นคง	

ใบความรู้ 5

การใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะ

ขั้นตอนการใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะอย่างปลอดภัย มีดังนี้

เดินอย่างระมัดระวังเมื่ออยู่ใกล้รถโดยสาร รถไฟ หรือเรือ
เดินอย่างเจียบๆ เป็นกลุ่มเล็ก ไม่ให้เกะกะผู้อื่น
รอนกระแทงรถโดยสาร รถไฟ หรือเรือจอดสนิทก่อนขึ้นไป
รอลอย่างเจียบในการขึ้นและลงจากยานพาหนะ อย่ารีบเร่งจนเกินไปหรือดันคนข้างหน้า
หาที่นั่งหรือยืนในที่ปลอดภัย
ถ้าไม่มีที่นั่ง ให้ยืนจับราวให้มั่นคงเพื่อป้องกันการล้ม ไม่ห้อยโหนนอกประตูหรือหน้าต่าง หรือนั่งบนหลังคา
ยืนห่างจากประตู
ไม่วางสัมภาระเกะกะทางเดิน
ไม่ยื่นศีรษะ แขน หรือขาออกนอกยานพาหนะ
อย่าพูดคุยเสียงดัง และรักษามารยาทที่ดีตลอดเวลา
รอให้คนโดยสารลงให้หมดก่อนจึงขึ้นยานพาหนะ
ขึ้นและลงจากยานพาหนะอย่างระมัดระวังทุกครั้ง
มองซ้ายและขวาเมื่อขึ้นและลงจากยานพาหนะ
ระวังในการขึ้นและลงบันไดทุกครั้ง

รถโดยสารประจำทาง รวมทั้งรถไฟฟ้า รถสองแถว รถแท็กซี่ หรือรถสามล้อเครื่อง

ยืนห่างจากขอบถนนและรอลอย่างสงบบริเวณป้ายหยุดรถประจำทาง
นั่งอยู่กับที่เมื่อยานพาหนะเคลื่อนที่
ในกรณีที่ต้องการข้ามถนน หลังจากลงจากยานพาหนะแล้วต้องรอนกระแทงยานพาหนะเคลื่อนที่จาก
จุดที่ยืนแล้วจึงข้ามถนน เพื่อที่จะได้มองเห็นการจราจรได้ชัดเจน
ในกรณีที่ไม่มีป้ายหยุดรถประจำทาง ควรรอลให้ยานพาหนะหยุดที่ขอบถนนก่อนจึงขึ้นหรือลงจากยานพาหนะ
ควรบอกพนักงานขับรถให้จอดรถชิดขอบถนน ในกรณีที่ต้องหยุดบริเวณที่ไม่ปลอดภัย
ควรเรียกรถสองแถว รถแท็กซี่ หรือรถสามล้อเครื่อง บริเวณที่มีทางเท้า และเป็นจุดที่อนุญาตให้จอด
รับส่งคนโดยสาร

รถไฟ

ควรใช้ทางข้ามที่มีเครื่องหมายบอกอย่างชัดเจนทุกครั้งและปฏิบัติตามขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด
ยืนห่างจากขอบชานชาลา (เส้นสีเหลือง/ขาว)
ระวังช่องว่างระหว่างชานชาลากับตัวรถ ก่อนที่จะก้าวขึ้นหรือลงทุกครั้ง

เรือ

ตรวจดูว่า ที่ท่าเทียบเรื่อนั้นสามารถรับน้ำหนักได้เท่าไร ถ้าบนท่าเทียบเรือมีคนโดยสารจำนวนมากเกินกำหนด
ก็ควรรอนฝั่ง
ควรนั่งอยู่กับที่เมื่อเรือเริ่มเคลื่อนที่
รอนกระแทงเรือจอดสนิทและเรือไม่โคลงแล้วจึงขึ้นหรือลงเรือ

ใบความรู้ 6

ปัญหาในการใช้รถใช้ถนน

กรณีไม่มีทางเท้า เดินในทิศทางที่สวนกับยานพาหนะ มองไปที่ผู้ขับขี่ยานพาหนะ เดินชิดขอบด้านขวามือให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ สวมเสื้อผ้าที่มีสีสดใสหรือสีอ่อน พยายามเดินให้ห่างจากถนนในระยะ ที่ปลอดภัย	กรณีมีหัวมุมหรือทางแยกมากมาย ควรข้ามถนนตรงบริเวณทางแยก ที่มีสัญญาณไฟจราจร พยายามเลือกเส้นทางที่ปลอดภัย ใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด	กรณีไฟสัญญาณจราจรไม่ทำงาน เดินไปข้ามถนนยังจุดถัดไป ที่มี สัญญาณไฟจราจร ควรขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่
กรณีถนนมีการจราจรคับคั่ง ใช้ทางข้ามที่มีสัญญาณไฟจราจร รอจนกระทั่งยานพาหนะเคลื่อนตัว ไปหมดแล้ว เลือกเส้นทางที่มีการจราจรเบาบาง ใช้บริการสถานที่อำนวยความสะดวก ปลอดภัย ของคนเดินเท้า เช่น ทางม้าลาย หรือสะพานลอย เป็นต้น ใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด	กรณีเป็นบริเวณคอสะพาน เนินแอ่ง ทางโค้ง หรือหักศอก พยายามอยู่ห่างจากเนินหรือแอ่ง ถ้าเป็นไปได้ ต้องแน่ใจว่าผู้อื่นสามารถมองเห็น ท่านได้อย่างชัดเจน ออกห่างจากทางโค้งหรือทางหักศอก เพื่อจะได้มองเห็นได้รอบทิศทาง ยืนในจุดที่ผู้ขับขี่สามารถมองเห็น ท่านได้อย่างชัดเจน ใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด	กรณีถนนมีรถโดยสารหรือ รถยนต์จอดอยู่มาก พยายามหาจุดข้ามถนนที่ปลอดภัย รอจนยานพาหนะเคลื่อนผ่านไปจน หมด พยายามสบตาผู้ขับขี่และมองดู สภาพการจราจร ใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด
กรณีถนนมี 4 ช่องจราจร ปฏิบัติเหมือนกับเป็นการข้ามถนน 2 ครั้ง ใช้บริการสถานที่อำนวยความสะดวก ปลอดภัยของคนเดินเท้า ใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด ใน การข้ามถนนแต่ละครั้ง	กรณีทางข้ามไม่มีสัญญาณควบคุม พยายามสบตาผู้ขับขี่ ต้องแน่ใจว่ายานพาหนะทั้งหมด หยุดแล้ว ยังคงมองดูสภาพการจราจรใน ขณะที่ข้ามถนน ใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด	กรณีทางข้ามสำหรับทางรถไฟ ฟังเสียงระฆังและมองสัญญาณไฟ กระพริบ ใช้ขั้นตอน หยุด มอง ฟัง คิด ทุกครั้ง และข้ามถนนตรงทางข้ามที่มีป้าย แสดงไว้ ห้ามข้ามถนนตรงด้านท้ายของ ขบวนรถไฟที่เพิ่งเคลื่อนตัวออกไป

ใบความรู้ 7

การสำรวจความพร้อมและความสามารถของเด็ก

ชื่อ.....นามสกุล.....
เลขที่.....ชั้น.....โรงเรียน.....

เด็กของท่านสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่

มองเห็นได้ชัดเจน	ได้/ไม่ได้
บอกว่สิ่งไหนอยู่ใกล้ที่สุดหรือไกลที่สุด	ได้/ไม่ได้
มองจากปลายทางตาทั้งสองข้างโดยไม่ต้องหันหน้า	ได้/ไม่ได้
ประเมินความเร็วของสิ่งที่เคลื่อนที่ได้ถูกต้องหรือใกล้เคียง	ได้/ไม่ได้
มองตามการเคลื่อนไหวของสิ่งต่างๆ เช่น ลูกบอลที่กลิ้ง หรือยานพาหนะที่เคลื่อนที่	ได้/ไม่ได้
ประเมินระยะทางระหว่างสิ่งที่อยู่ในรูปภาพ ทิวทัศน์ หรือรูปถ่าย	ได้/ไม่ได้
เดาลูกบอลโดยไม่ต้องมอง	ได้/ไม่ได้
อธิบายสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ และวิธีหลีกเลี่ยงได้	ได้/ไม่ได้
พิจารณาความเป็นไปได้หลายๆ ทางในการแก้ไขปัญหา	ได้/ไม่ได้
มีสมาธิดีแม้จะอยู่ในเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น	ได้/ไม่ได้
นั่งรถจักรยานยนต์ได้อย่างสบาย และเอื้อมมือถึงระบบควบคุมรถได้อย่างง่ายดาย	ได้/ไม่ได้
สามารถบังคับรถจักรยานยนต์ได้อย่างคล่องแคล่ว (มีความแข็งแรงพอ)	ได้/ไม่ได้
สามารถเดินทรงตัวอยู่บนคานหรือทางเดินแคบๆ	ได้/ไม่ได้
ขี่รถจักรยานได้อย่างปลอดภัย	ได้/ไม่ได้

ใบความรู้ ๑

จดหมายชี้แจงผู้ปกครอง

เรื่อง

เรียน ท่านผู้ปกครอง

บุตรหลานของท่านกำลังจะได้รับการอบรมเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย

ในรายวิชา.....

วิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการสามารถปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบเมื่อใช้รถใช้ถนน

สนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้และรู้จักเลือกเส้นทางที่ปลอดภัยในการเดินทางไปสถานศึกษา

ช่วยให้ท่านได้เห็นขีดจำกัดของเด็กเมื่อต้องเตรียมพร้อมในการใช้รถใช้ถนน

ช่วยให้ท่านได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับบุตรหลานเพื่อการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย

การจัดการเรียนการสอนจะประกอบด้วยการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน และการทำกิจกรรมที่บ้าน บุตรหลานของท่านจะได้รับการอบรมและเรียนรู้เพื่อเป็นคนเดินเท้าที่ดี และเป็นคนโดยสารที่มีความรับผิดชอบ

ในการช่วยให้บุตรหลานของท่านมีทักษะที่ปลอดภัย สิ่งสำคัญ คือท่านจะต้องกระตุ้นให้เด็กคำนึงถึงประเด็นความปลอดภัยทุกครั้งที่ท่านและเด็กกำลังใช้รถใช้ถนนด้วยกัน โปรดพูดคุยถึงสิ่งที่ท่านปฏิบัติ พร้อมให้เหตุผล ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องปลอดภัยหรือที่เป็นอันตราย

ขณะที่ท่านและบุตรหลานปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ท่านควรพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับประเด็นการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย ตัวเด็กเองจะได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะด้านความปลอดภัย และท่านก็จะได้ทราบความก้าวหน้าของเด็กในการเรียนรู้และปฏิบัติตน

เป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งที่เด็กในวัยนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะด้านการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องปลอดภัย เพราะการปฏิบัติของเด็กยังไม่สม่ำเสมอ วันนี้อาจปฏิบัติตามกฎระเบียบทุกประการ แต่พรุ่งนี้อาจปฏิบัติตรงกันข้ามหรือไม่ปฏิบัติเลย และการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอาจไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กได้ในทันทีทันใด หรือเด็กสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้ทันที ดังนั้น จึงขอความกรุณาจากท่านให้ช่วยดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด และสอนการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยแก่บุตรหลานของท่านอย่างต่อเนื่อง

หากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว โปรดติดต่อสอบถามได้ตลอดเวลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการดำเนินการเรียนการสอนอันสำคัญยิ่งนี้

ขอแสดงความนับถือ

ลายเซ็น

(.....)

ตำแหน่ง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้คำปรึกษาในการพัฒนาคู่มือฉบับนี้

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1.	นายระพีพันธ์ จารุศล	ผู้ช่วยเลขาธิการ	สำนักงานคณะกรรมการ จัดระบบการจราจรทางบก (สจร.)
2.	ศ.ดร.ยอดพล ธนาปริบูรณ์	ศาสตราจารย์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (เอไอที)
3.	รศ.มาลี บุญศิริพันธ์	รองศาสตราจารย์	คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4.	นายวิภาคย์ ธนรัช	ผู้อำนวยการ	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.)
5.	ผศ.ดร.ประศักดิ์ ทอมสนิท	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6.	นางสุกัญญา งามบรรจง	นักวิชาการศึกษา 8 ว.	กรมวิชาการ
7.	นายปรีชา ชูทรัพย์	ผู้อำนวยการพิเศษ	กระทรวงศึกษาธิการ
8.	นางสุนันท์ เจียรกุล	ศึกษานิเทศก์ 7	ศูนย์ความปลอดภัยคมนาคม กระทรวงคมนาคม
9.	นายเลิศ วุฒิชชาติปรีชา	ศึกษานิเทศก์ 7	กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
10.	นายเกษมณิต์ ทองลัมฤทธิ์	ศึกษานิเทศก์ 7	กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
11.	ดร.สมบัติ ศรีทองอินทร์	ศึกษานิเทศก์ 6	สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) กระทรวงศึกษาธิการ
12.	พ.ต.ท.บุญเกิด มาอ่อง	รองผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ
13.	นางสาวสุภาวดี สุขมัน	หัวหน้าฝ่ายมาตรฐานและคุณภาพ	สถานีตำรวจนครบาลพญาไท สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

รายนามคณะกรรมการอำนวยการและคณะทำงาน
โครงการเงินกู้ธนาคารพัฒนาเอเซีย เพื่อพัฒนาแผนงาน/โครงการ บุคลากร และสื่อ
สำหรับการดำเนินงานรณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ
(ภายใต้แผนพัฒนาทางหลวงระยะที่ 5 แผนปฏิบัติการป้องกันและรักษา
มลภาวะสิ่งแวดล้อม 3 ด้าน เงินกู้ธนาคารโลก ของกระทรวงคมนาคม)

1. คณะกรรมการอำนวยการโครงการฯ ประกอบด้วย

1.1 ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
1.2 รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานกรรมการ
1.3 รองปลัดกระทรวงคมนาคม (ฝ่ายการขนส่งทางบก)	รองประธานกรรมการ
1.4 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
1.5 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
1.6 อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
1.7 อธิบดีกรมวิชาการ หรือผู้แทน	กรรมการ
1.8 อธิบดีกรมสามัญศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
1.9 อธิบดีกรมพลศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
1.10 อธิบดีกรมอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
1.11 อธิบดีกรมศิลปากร หรือผู้แทน	กรรมการ
1.12 อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน หรือผู้แทน	กรรมการ
1.13 อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หรือผู้แทน	กรรมการ
1.14 เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ หรือผู้แทน	กรรมการ
1.15 เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือผู้แทน	กรรมการ
1.16 เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
1.17 เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
1.18 ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการขนส่งและสื่อสาร กระทรวงคมนาคม	กรรมการ
1.19 ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	กรรมการ
1.20 ผู้อำนวยการสถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
1.21 ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ	กรรมการ
1.22 ผู้อำนวยการสำนักวิศวกรรมและความปลอดภัย กรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
1.23 ผู้บังคับการกองตำรวจทางหลวง	กรรมการ

1.24	ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล	กรรมการ
1.25	ผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจจราจร	กรรมการ
1.26	ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบงานกิจการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ
1.27	ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการพิเศษ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ
1.28	นายเฉลิมชัย สุวรรณรัตน์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ
1.29	นางสาวอภิญญา บุญจิตต์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่

1. ให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ
2. แต่งตั้งคณะกรรมการฯ คณะอนุกรรมการฯ หรือคณะทำงานฯ ด้านต่างๆ ของโครงการได้ตามความเหมาะสม
3. กำกับ ดูแล มอบหมายสั่งการให้คณะกรรมการฯ คณะอนุกรรมการฯ หรือคณะทำงานฯ ดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. คณะทำงานโครงการฯ ประกอบด้วย

2.1	ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบงานกิจการพิเศษ	ประธานคณะทำงาน
2.2	ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการพิเศษ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รองประธานคณะทำงาน
2.3	นายปรีชา ชูทรัพย์ ผู้อำนวยการพิเศษ กระทรวงคมนาคม	คณะทำงาน
2.4	นางสุกัญญา งามบรรจง นักวิชาการศึกษา 8 ว. กรมวิชาการ	คณะทำงาน
2.5	นายบรรเทียง จันทนิเวศน์ อาจารย์ 3 ระดับ 8 กรมสามัญศึกษา	คณะทำงาน
2.6	นางศรีประภา เกิดกรุง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7/8 ว.
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
2.7	พันตำรวจโทประภาส แสงดีจริง
รองผู้กำกับการฝ่ายจราจร สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก	คณะทำงาน
2.8	พันตำรวจโทบุญเกิด มาอ่อง
รองผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ สถานีตำรวจนครบาลพญาไท	คณะทำงาน
2.9	พันตำรวจโทสราพงษ์ พูลสมบัติ
รองผู้กำกับการฝ่ายจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางเขน	คณะทำงาน
2.10	นายพงษ์เทพ คงสวัสดิ์ อาจารย์ 2 ระดับ 7
กรมสามัญศึกษา	คณะทำงาน
2.11	นายเฉลิมชัย สุวรรณรัตน์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
2.12	นางสาววิพรรณ วัชรวงศ์กุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน

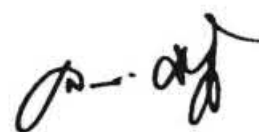
2.13 นางสาววิภา บุญศักดิ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
2.14 จำลิตำรวจสมศักดิ์ ศรีสำองศ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร
สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง	คณะทำงาน
2.15 ว่าที่ร้อยตรีวิวัฒน์ พฤษภาทวิกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 4
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
2.16 นางสาวอริยญา บุญจิตย เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
และเลขานุการ
2.17 นายเกรียงศักดิ์ สิทธิเสน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ
2.18 นางสาวพุทธรักษา เรืองอาจ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่

1. จัดทำแผนพัฒนาและประสานการดำเนินงานระหว่างคณะกรรมการฯ คณะอนุกรรมการฯ คณะทำงานฯ และคณะที่ปรึกษาแต่ละฝ่ายให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ประสานการปฏิบัติงานกิจกรรมกับหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาเพื่อให้ปฏิบัติตามแผนงาน/โครงการของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชนของชาติให้มีวินัยในการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัยเพื่อป้องกัน และลดอุบัติเหตุบนถนน
3. ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ตามที่คณะกรรมการอำนวยการหรือประธานคณะกรรมการอำนวยการมอบหมาย ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ลง ณ วันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

รายนามคณะกรรมการบริหารงาน กำกับศึกษา ดูแล ตรวจสอบ และติดตามการดำเนินงานของ
ที่ปรึกษาตามโครงการเงินกู้ธนาคารพัฒนาเอเชีย เพื่อพัฒนาแผนงาน/โครงการ บุคลากร และสื่อ
สำหรับการดำเนินงานรณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา

ของกระทรวงศึกษาธิการ

(ภายใต้แผนพัฒนาทางหลวงระยะที่ 5 แผนปฏิบัติการป้องกันและรักษา
มลภาวะสิ่งแวดล้อม 3 ด้าน เงินกู้ธนาคารโลก ของกระทรวงคมนาคม)

คณะกรรมการบริหารงาน กำกับศึกษา ดูแล ตรวจสอบ และติดตามการดำเนินงานโครงการฯ ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานกิจกรรมพิเศษ	ประธานคณะกรรมการโครงการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
2. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการพิเศษ	รองประธานคณะกรรมการโครงการ
สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
3. นายปรีชา ชูทรัพย์ ผู้อำนวยการพิเศษด้านเศรษฐกิจขนส่งและสื่อสาร	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	
4. พ.ต.ท. ประภาส แสงดีจริง รองผู้กำกับการฝ่ายจราจร	กรรมการ
สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก	
5. นายพงษ์เทพ คงสวัสดิ์ อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร กรมสามัญศึกษา	
6. นายเฉลิมชัย สุวรรณรัตน์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6	กรรมการ
สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
7. นางสาวอภิญญา บุญจิตต์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6	กรรมการ
สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
8. นายเกรียงศักดิ์ ลิทธิเสน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 ว.	กรรมการ
สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
9. นางสาวพุทธรักษา เรืองอาจ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5	กรรมการและเลขานุการ
สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	

มีอำนาจหน้าที่

1. ให้ประธานคณะกรรมการโครงการเป็นผู้อำนวยการบริหารและประสานงานโครงการร่วมกับคณะกรรมการ
อื่นๆ คณะที่ปรึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดผลสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ของโครงการและเกิดประโยชน์
สูงสุดต่อทางราชการ

2. ให้คณะกรรมการโครงการมีหน้าที่บริหารโครงการ กำกับศึกษา ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลและอนุมัติการดำเนินงานของที่ปรึกษาให้เป็นไปตามข้อกำหนดเนื้อหาทางและข้อเสนอแนะทางเทคนิค และข้อเสนอแนะด้านการเงิน ที่ระบุไว้ในสัญญาว่าจ้างที่ปรึกษาจนเสร็จสิ้นสัญญาว่าจ้าง

3. ให้ประธานคณะกรรมการโครงการมีหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินกู้สำหรับว่าจ้างคณะที่ปรึกษาตามสัญญา โดยให้เป็นไปตามระเบียบของแหล่งเงินกู้และระเบียบทางราชการจนเสร็จสิ้นการว่าจ้างดังกล่าว

4. ให้ประธานคณะกรรมการโครงการและคณะกรรมการพิจารณาปรับแผนบริหารโครงการได้ตามความเหมาะสม หากเกิดความไม่สะดวกหรือมีข้อขัดข้องโดยการปรับจะต้องอยู่ในกรอบของข้อเสนอทางเทคนิคและข้อเสนอทางการเงินที่ได้เจรจาต่อรองไว้ในขั้นสุดท้าย รวมทั้งเน้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ จนเสร็จสิ้นสัญญาการว่าจ้างที่ปรึกษาตามที่ระบุไว้ในการลงนามในสัญญา

ลง ณ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2543

(นายพนม พงษ์ไพบูลย์)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

รายนามคณะที่ปรึกษา

รายนามคณะที่ปรึกษาโครงการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแผนงาน/โครงการบุคลากร
และสื่อรณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชน

คณะที่ปรึกษาจากบริษัท เอ อาร์ อาร์ บี โทรนสปอร์ต รีเสิร์ช ประเทศออสเตรเลีย (ARRB Transport Research, Ltd., Australia)

1. Mr. Robert Kiein	ผู้จัดการโครงการ
2. Dr. Peter Cairney	ผู้เชี่ยวชาญหลักด้านการค้นคว้าวิจัย
3. Ms. Wendy Stephenson	นักวิเคราะห์ข้อมูล
4. Mr. Barry Scott	ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาสื่อ
5. Mr. Ian Hughes	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสื่อและการฝึกอบรม

คณะที่ปรึกษาฝ่ายไทย จากบริษัท โทรนส์คอนซัลท์ จำกัด

1. รศ.ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและสื่อ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผศ.ดร.เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร.พนม คลีฉายา	ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบประเมินผล
และการฝึกอบรมการใช้สื่อ
4. นายวรพจน์ ส่งเจริญ	ผู้เชี่ยวชาญและดูแลด้านการผลิตสื่อ
5. นายทศพล ชัยพิทักษ์โรจน์	วิศวกรจราจรและขนส่ง

ฝ่ายจัดการธุรการของคณะที่ปรึกษา

1. นางสาวสุภาพร แก้วกอก	หัวหน้าคณะฯ
2. นางสาวสุวรรณี หมิงประเสริฐ	ธุรการด้านการเงิน
3. นางสาวศิริพร สุ่มประดิษฐ์	เจ้าหน้าที่พิมพ์ติด

ประสานและเรียบเรียงด้านภาษา

นางสาวพรหมพร พิณเจริญพันธุ์

B.A. Psychology, University of Saskatchewan, Canada.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
Ministry of Education
โทรศัพท์ 0-2281-8882

สงวนลิขสิทธิ์
ผลิตเผยแพร่เพื่อการศึกษา
ห้ามจำหน่าย